

ČETRTEK, 12. NOVEMBER 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD ROUČEK

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

2. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

3. Izvedbeni ukrepi (člen 88 Poslovnika): gl. zapisnik

4. Nadaljnje obravnavanje stališč in resolucij Parlamenta: glej zapisnik

5. Dejavnosti evropskega varuha človekovih pravic (2008) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo gospe Chrysoule Paliadeli v imenu Odbora za peticije o letnem poročilu o dejavnostih evropskega varuha človekovih pravic za leto 2008 (2009/2088(INI)).

Chrysoula Paliadeli, poročevalka. – (EL) Gospod predsednik, gospe in gospodje, komisarka, 21. aprila 2009 je evropski varuh človekovih pravic odhajajočemu predsedniku Evropskega parlamenta Hans-Gertu Pötteringu predložil letno poročilo o svojih dejavnostih za leto 2008. 14. septembra istega leta je gospod Nikiforos Diamandouros predstavil vsebino istega poročila Odboru za peticije, ki me je že zadolžil za pripravo poročila, kar so člani Odbora za peticije soglasno potrdili 1. oktobra 2009.

Pisno poročilo sestavljata dva dokumenta: kratek, šest strani obsegajoč pregled in obširna različica, ki podrobneje obravnava dejavnosti varuha človekovih pravic, statistiko in njeno razlago, z namenom izboljšanja postopka in najboljše prakse.

Podatki in ugotovitve – v obeh dokumentih – so predstavljeni na uporabniku prijazen način z nekaj ponazoritvenimi primeri, ki bralcu pomagajo razumeti, oceniti in uporabiti besedilo.

Zaradi te nove predstavitve statističnih podatkov in ocene ugotovitev je poročilo v primerjavi s prejšnjimi poročili razumljivejše in predvsem uporabnejše, ker ni omejeno zgolj na evidenco, ki obravnava politična vprašanja in metode izboljšanja.

Leta 2008 je bilo zaključenih več preiskav kot kdaj koli prej. Večina teh primerov je bila povezana z Evropsko komisijo, veliko manj pa jih je bilo povezanih z upravljanjem Evropskega parlamenta. Najpogostejša vrsta nepravilnosti je bilo pomanjkanje preglednosti. Tretjina primerov je bila sporazumno rešena v prid pritožnika. Manj je bilo primerov, v katerih je bil varuh človekovih pravic prisiljen kritično oceniti zadevne upravne institucije. Še manj je bilo primerov, v katerih je bilo potrebno podrobno mnenje, medtem ko je bilo v enem primeru Parlamentu predloženo posebno poročilo, zaradi česar je bila sprejeta posebna resolucija v prid pritožnika. Leta 2008 je varuh človekovih pravic na lastno pobudo zaključil preiskavo o zapoznelih plačilih Komisije, zaradi česar so bili sprejeti ukrepi za omejitev zapoznelih plačil in je bila napovedana nova preiskava. Temeljna prednostna naloga varuha človekovih pravic je bila zagotoviti spoštovanje pravic državljanov, da bi se okrepilo zaupanje evropskih državljanov v njegove institucije.

V ta namen se je varuh človekovih pravic odločil, da prek evropske mreže varuhov človekovih pravic izboljša kakovost podatkov, ki so na voljo državljanom v zvezi z njihovimi pravicami. Obenem je varuh človekovih pravic z običajnimi praksami za reševanje vprašanj, ki jih določa njegova institucionalna vloga, okreпил stike s poslanci in uradniki evropskih institucij, s čimer je spodbujal kulturo storitev znotraj upravnih služb Unije, kar gotovo prispeva k splošnemu cilju medsebojnega spoštovanja evropskih državljanov in evropskih institucij. Oprijemljiv rezultat te kampanje je bilo povečanje števila peticij v letu 2008, kar kaže na dejstvo, da je bilo o instituciji varuha človekovih pravic obveščenih več evropskih državljanov in da se jih je več odločilo, da jo uporabi, da bi se pritožili glede vprašanj, povezanih z dobrim upravljanjem in delovanjem upravnih in drugih služb Evropske unije.

Varuhovo spletno mesto so v letu 2008 redno posodabljali, tako da je postalo sodobna, dinamična in interaktivna storitev. Za konec prve faze tega ustnega poročila o letnem poročilu evropskega varuha človekovih pravic, pričakujemo, da se bo konstruktivna dejavnost z Evropskim parlamentom nadaljevala na enak način, da se bo dejavnost te institucije spodbujala kot vzor dobrega upravljanja za nacionalne upravne organe in da bo ta institucija še naprej delovala kot komunikacijski kanal med evropskimi institucijami in državljani Evrope.

Nikiforos Diamandouros, *evropski varuh človekovih pravic*. – Gospod predsednik, hvala za to priložnost, da lahko nagovorim Parlament v zvezi z mojim letnim poročilom za leto 2008.

Rad bi se zahvalil Odboru za peticije, še posebej predsednici gospe Mazzoni in poročevalki gospe Paliadeli, za koristno in konstruktivno poročilo. Moj delovni odnos z odborom je odličen. Nudi mi dragoceno podporo in svetovanje, obenem pa v celoti spoštuje mojo dolžnost, da sem kot varuh človekovih pravic nepristranski in neodvisen.

Parlament in varuh človekovih pravic s svojim delom zagotavljata, da državljani EU in osebe s stalnim prebivališčem v EU lahko v celoti uživajo svoje pravice. To počnemo na različne načine. Pristojnost varuha človekovih pravic je bolj omejena; obravnavam lahko le pritožbe proti institucijam in organom EU, medtem ko Odbor za peticije lahko preučuje tudi ravnanje držav članic. Poleg tega je Parlament samostojen politični organ in lahko obravnava peticije, ki zahtevajo spremembe zakonodaje ali celo novo zakonodajo. Nasprotno pa je moja vloga, da obravnavam pritožbe, pomagam pritožnikom razkriti nepravilnosti in jih skušam odpraviti.

Nezakonito ravnanje je, kadar spada v mojo pristojnost, vedno oblika slabega upravljanja. Vendar ne zadostuje, da institucije in organi EU zgolj upoštevajo zakonodajo. Ravnati morajo tudi dosledno in v dobri veri. Ravnati morajo v skladu s predpisi in načeli, ki so jih sprejeli, in pokazati morajo, da so vestni, na primer s pravičnim, razumnim in vljudnim ravnanjem. Vsekakor sta ustvarjanje in ohranjanje kulture storitev za državljane v samem jedru načela dobrega upravljanja.

Privilegiran odnos varuha človekovih pravic s Parlamentom je ključen za zagotavljanje rezultatov za državljane. Odločbe varuha človekovih pravic v nasprotju s sodnimi odločbami niso pravno zavezujoče. Za to, da institucije in organe EU prepričam, naj upoštevajo moja priporočila, lahko uporabim le sposobnost prepričevanja. Če priporočil ne upoštevajo, je izjemno pomembno, da se varuh človekovih pravic lahko za podporo obrne na Parlament.

Če na primer institucija ne ravna v skladu s priporočilom v primeru, ki načenja temeljna načelna vprašanja, lahko Parlamentu predložim posebno poročilo. Primer iz leta 2008 je bila zavrnitev Komisije, da spremeni svoj odnos v primeru starostne diskriminacije. Zadovoljen sem bil, da je Parlament takoj obravnaval to poročilo in da je poročilo gospoda Martíneza Martíneza, ki je bilo maja 2009 sprejeto na plenarnem zasedanju brez enega samega glasu proti, v celoti odražalo moje pomisleke.

V mojem letnem poročilu je zabeležen dosežen napredek pri obravnavanju pritožb, spodbujanju dobrega upravljanja in zagotavljanju informacij o vlogi varuha človekovih pravic. Kakor je razloženo na uvodnih straneh poročila, smo si vztrajno prizadevali izboljšati njegovo prijaznost do uporabnika, tako da lahko bralci zlahka dobijo jasno in celovito predstavo o delu varuha človekovih pravic.

Prav tako se je zdaj izkazalo, da je poročilo mogoče objaviti dosti prej v letu kot do zdaj. Poleg tega je bil pripravljen nov, šest strani dolg pregled. V tej novi publikaciji so zabeleženi najpomembnejši rezultati, pridobljeni za pritožnike, in poudarjena glavna politična vprašanja, obravnavana v preteklem letu.

Varuh človekovih pravic je leta 2008 zaključil rekordno število preiskav – če sem natančen 355 –, od katerih jih je večina trajala manj kot eno leto. Z veseljem lahko rečem, da so institucije in organi EU pokazali, da si na splošno želijo rešiti vprašanja, na katera jih opozorim. Povečano število sporazumnih rešitev in rešitev primerov s strani institucij je tako pozitivno kot hvalevredno.

Osem primerov, zaključenih v letu 2008, ponazarja najboljšo prakso med institucijami in organi pri odzivanju na vprašanja, ki sem jih načel. Zadevne institucije in organi so Komisija, Svet, Sodišče Evropskih skupnosti, EPSO, OLAF in Evropska agencija za varnost v letalstvu. Osem izjemnih primerov je vključenih v poročilo kot vzor dobrega ravnanja javnih uslužbencev za vse institucije in organe.

Naj na kratko omenim le dva od teh primerov.

Komisija je bila konstruktivna ves čas postopka v zvezi s sporom glede plačil. Zaradi tega je zadevna družba prejela več kot 100 000 EUR neporavnanih plačil.

EPSO se je strinjal s tem, da kandidatom na njihovo zahtevo razkrije merila ocenjevanja, uporabljena v postopkih izbora, in členitev posameznih ocen.

Leta 2008 je varuh človekovih pravic zabeležil skupno 3406 pritožb. To predstavlja 6-odstotno povečanje v primerjavi z letom 2007.

V skoraj 80 % vseh zabeleženih primerov je bila pritožniku zagotovljena pomoč z začetkom preiskave, prenosom pritožbe pristojnemu organu ali svetovanjem. Pri takem svetovanju se pogosto svetuje vzpostavitev stika s članom evropske mreže varuhov človekovih pravic. To mrežo zdaj sestavlja približno 95 uradov v 32 državah, vanjo pa je vključen tudi Odbor za peticije. Njen namen je med drugim omogočiti hitrejši prenos pritožb pristojnemu organu. Leta 2008 je bilo na primer 191 pritožnikom bodisi svetovano, naj Parlamentu predložijo peticijo, bodisi so bile njihove pritožbe neposredno prenesene Odboru za peticije.

Seveda je veliko bolje, če pritožniki lahko že prvič prepoznajo najustreznejšo pot za pritožbo. To pripomore k preprečevanju nezadovoljstva državljanov, ki izvedo, da jim organ, na katerega so se obrnili, ne more pomagati. To prav tako pomeni, da se pritožbe rešujejo hitreje in učinkoviteje, s čimer se zagotovi, da državljani lahko v celoti uživajo svoje pravice v skladu z zakonodajo EU.

Zelo pomembna pobuda na tem področju je obrodila sadove na začetku tega leta. Moj urad je vzpostavil povsem novo spletno mesto, vključno z interaktivnim priročnikom v vseh 23 jezikih, za pomoč državljanom pri tem, da se obrnejo neposredno na organ, ki je najbolj usposobljen za obravnavanje njihove pritožbe. Ta organ je lahko moj urad, Odbor za peticije, urad nacionalnega varuha človekovih pravic v državi članici izvora pritožnika ali čezmejna spletna mreža SOLVIT. Zaenkrat je nasvet v priročniku letos poiskalo že več kot 23 000 oseb.

Leta 2008 je bila najpogostejša pritožba, ki sem jo preučeval, pomanjkanje preglednosti v upravi EU. Ta pritožba se je pojavila v 36 % vseh preiskav in je vključevala zavrnitev posredovanja informacij ali dokumentov. Nekoliko sem zaskrbljen spričo tega visokega deleža.

Zanesljiva in pregledna uprava EU je in mora ostati bistvena za ustvarjanje zaupanja državljanov v EU. V povezavi s preglednostjo v letu 2008 je bil posebej pomemben predlog Komisije o reformi Uredbe (ES) št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov.

Komisija je predlagala spremembe te uredbe, od katerih bi nekatere bile zelo koristne. Vendar ocenjujem, da bi zaradi nekaterih drugih predlaganih sprememb državljani imeli dostop do manj in ne več dokumentov.

Lizbonska pogodba spreminja pravni in politični okvir Uredbe, saj državljanom daje več priložnosti za udeležbo v dejavnostih Unije. Njen začetek veljavnosti bo dobra priložnost, da Komisija predloži nov predlog, ki bo odražal to novo stvarnost in kreplj temeljno pravico dostopa do dokumentov institucij in organov EU.

Podpora Parlamenta je bila odločilna pri zagotavljanju revizije statuta varuha človekovih pravic leta 2008. Zaradi opravljenih sprememb so se povečala pooblastila varuha človekovih pravic za preiskavo, kar zagotavlja, da bodo državljani popolnoma zaupali v zmožnost varuha človekovih pravic, da brez omejitev temeljito preišče njihove pritožbe.

Dovolite mi, da za konec opozorim na to, da je moja naloga spodbujati dobro upravljanje v institucijah in organih EU. Povečanje preglednosti in zanesljivosti ter spodbujanje in prispevanje k utrditvi kulture storitev za državljane so ključni dejavniki pri izpolnjevanju te naloge.

Prepričan sem, da bosta naši instituciji še naprej tesno sodelovali pri uresničevanju skupnega cilja, da se državljanom in osebam s stalnim prebivališčem pomaga, da bodo v celoti uživali svoje pravice v pregledni in zanesljivi Evropski uniji.

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Gospod predsednik, najprej bi se rada zahvalila poročevalki gospe Paliadeli za zelo dobro poročilo in Odboru za peticije za njegovo vztrajno in pomembno delo. Seveda se zahvaljujem tudi varuhu človekovih pravic gospodu Diamandourou za njegovo temeljito in popolno letno poročilo.

Kakor je aprila letos med predstavitvijo svojega letnega poročila poudaril varuh človekovih pravic, je odločilno delo povezano z ustvarjanjem zaupanja državljanov v EU. Nobeno presenečenje ni, da se popolnoma strinjam s tem. Nimam veliko časa na voljo, zato bi se rada osredotočila le na nekaj pomembnih točk.

Poročilo gospe Paliadelu nudi jasen, izčrpen pregled dejavnosti varuha človekovih pravic za preteklo leto, zaradi nove predstavitve statistike in nove zasnove pa je to poročilo dostopno in berljivo. Leta 2008 je Komisija prispevala mnenje k pogajanju o pregledu statuta varuha človekovih pravic. Dejavno smo sodelovali pri medinstitucionalnem delu, s katerim naj bi se dosegla zadovoljiva rešitev. Vsi smo lahko ponosni na rezultat, ki je novi statut. Menim, da je to rezultat, ki bo koristil državljanom.

V zvezi s pritožbami varuhu človekovih pravic smo bili priča 6-odstotnemu povečanju v primerjavi z letom 2007. Kakor veste, se je 66 % preiskav osredotočilo na Komisijo. To se mi ne zdi posebej nenavadno. Konec koncev je Komisija precej velika institucija z veliko več področji pristojnosti, na katera se lahko nanašajo pritožbe, vendar je številke seveda mogoče in treba izboljšati. To velja tudi za dejstvo, da največ pritožb o slabem upravljanju zadeva pomanjkanje preglednosti – namreč 36 % vseh preiskav. Te številke morajo zmanjšati vse institucije.

Drugačna, vendar s tem povezana tema je obravnavanje informacij v zvezi s poslovnimi skrivnostmi in zaupnimi informacijami. Nedavno smo bili priča nekaj težavam v povezavi z dokumentacijo na področju konkurence. Zaradi tega moramo opredeliti načine za obravnavanje tajnih informacij, dokumentov in drugih informacij, ki so zajete z obveznostjo poslovne skrivnosti. Komisija je trdo delala na tem vprašanju in varuhu človekovih pravic bomo kmalu lahko predložili predlog.

Drug pozitivni razvoj je, kakor smo že slišali, povečanje števila sporazumnih rešitev. Leta 2008 je 36 % vseh preiskav bodisi rešila institucija, proti kateri je bila vložena pritožba, ali pa je bila dosežena sporazumna rešitev. Kar zadeva Komisijo, z veseljem lahko rečem, da se trend vsekakor giblje v pravo smer. To kaže tako na ozaveščenost o delu varuha človekovih pravic in priznavanje tega dela kot na spoštovanje do pritožnikov.

Moja predzadnja točka je povezana s pozivom v osnutku resolucije k skupnemu pristopu h kodeksu dobrega ravnanja javnih uslužbencev. Kakor veste, ima Komisija svoj kodeks in to je na splošno v skladu z zahtevami varuha človekovih pravic. Napredek pri tej pomembni zadevi je najbolje doseči tako, da se zakonodajni predlog predloži šele po konstruktivni medinstitucionalni razpravi in dialogu.

Moja zadnja točka je povezana s komunikacijo v praksi. V zvezi s tem bi rada pohvalila varuha človekovih pravic za njegovo novo spletno mesto. Spletno mesto je tako kot letno poročilo temeljito, popolno in uporabniku prijazno. Kar zadeva oblikovanje interaktivnega priročnika za pomoč državljanom pri prepoznavanju najustreznejše institucije za reševanje njihovih težav, sem trdno prepričana, da to odlično novo spletno mesto odpravlja težavo. Delo se ne sme podvajati, temveč mora postati preglednejše. Pri Komisiji smo si prizadevali prispevati k temu in novo spletno mesto Evropa opravlja prav to nalogo. Povečuje preglednost in državljani lahko z nekaj kliki enostavno najdejo priročnik varuha človekovih pravic.

Torej, gledano v celoti smo bili leta 2008 priča napredku in možnostim, da se naše institucije še izboljšajo. Ponovno bi se rada zahvalila gospodu Diamandourou za njegove dosežke in pomembno delo ter gospe Paliadelu za njeno odlično poročilo.

Pascale Gruny, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, komisarka, gospod Diamandouros, gospe in gospodje, v imenu Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) bi najprej rada iskreno čestitala poročevalki za delo, ki ga je opravila, in za duh sodelovanja, ki ga je izkazovala med celotnim postopkom priprave tega poročila.

Danes bomo podali svoje mnenje o letnem poročilu o dejavnostih evropskega varuha človekovih pravic, ki je bilo predstavljeno 21. aprila.

Varuh človekovih pravic, ki ga imenuje Evropski parlament, nam s tem poročilom uradno predstavlja vse rezultate svojih preiskav pritožb v zvezi s primeri slabega upravljanja v naših evropskih institucijah in agencijah. Njegova vloga, ki je izjemno pomembna, predstavlja temeljno zagotovilo za spoštovanje načel preglednosti in dobrega upravljanja in je zato dejanska oblika zaščite naših sodržavljanov v primerih nepravilnosti, diskriminacije, zlorab pooblastil, neodzivanja in zadrževanja informacij.

Dejansko v tem poročilu opazimo, da se je število pritožb, vloženih pri varuhu človekovih pravic, povečalo. Večina pritožb zadeva Evropsko komisijo, institucijo, v kateri je gotovo največ uradnikov, vendar je bistveno to, da so to primeri domnevnega pomanjkanja preglednosti. Dejstvo, da je Komisija varuhinja pogodb, ostaja.

Če se vrnem k poročilu, Odbor za peticije ga je 1. oktobra potrdil z veliko večino. Naš varuh človekovih pravic je dejavno in uravnoteženo opravil svoje delo pri preiskovanju in obravnavanju pritožb. Predvsem je vedno lahko ohranil dobre odnose z in med institucijami, kar je zadevnim institucijam in agencijam pomagalo sprejeti sporazumno rešitev ali rešiti določene spore, z nekaj izjemami.

Poleg tega varuh človekovih pravic institucijam služi kot vir. S tem, ko jih opozarja na področja za izboljšavo, jim pomaga izboljšati njihovo delovanje, končni cilj tega pa je izboljšanje storitve, ki se zagotavlja našim državljanom.

Poročilo, ki smo ga sprejeli v odboru, poudarja in izpostavlja, da je pomembno, da vse evropske institucije in agencije sprejmejo kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev, kodeks, ki ga je Evropski parlament potrdil že pred osmimi leti. Ta ponovni poziv našega odbora ne sme ostati brez odgovora. Evropejci si zaslužijo vsaj to.

Pravica do dobrega upravljanja v institucijah in organih Evropske unije je temeljna pravica, določena v členu 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, vključene v del II Lizbonske pogodbe, ki ni več namišljena, temveč je postala stvarnost.

Nazadnje, poudariti moram, da si varuh človekovih pravic pridržuje pravico do nadziranja dela Komisije in da mora zagotoviti, da ta ustrezno uporablja svoje diskrecijske pravice za začetek postopkov za ugotavljanje kršitev ali predlog kazni.

Victor Boştinaru, v imenu skupine S&D. – (RO) Najprej bi želel čestitati naši poročevalki gospe Paliadelii za njeno odlično poročilo.

Drugič, kot koordinator Odbora za peticije in kot dolgoletni član odbora bi rad pozdravil in omenil naše ves čas odlično sodelovanje z evropskim varuhom človekovih pravic Nikiforosom Diamandourosom.

Kot koordinator Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu za Odbor za peticije moram izraziti zaskrbljenost zaradi velikega števila primerov, v katerih je bilo vzrok za domnevne nepravilnosti pomanjkanje preglednosti v evropskih institucijah.

Poudariti moram, da je dolžnost tako Evropskega parlamenta kot odbora, da odpravita to težavo. Naša dolžnost je, da ponovno vzpostavimo zaupanje evropskih državljanov v evropske institucije.

Pritožbe, ki so bile vložene pri varuhu človekovih pravic, in peticije, ki so bile posredovane Odboru za peticije, je treba obravnavati kot priložnost, da se napake in pomanjkanje jasnosti pri načinu delovanja evropskih institucij in zakonodaje odpravijo v prid evropskih državljanov.

Ob upoštevanju tega je skupina S&D prejšnji teden organizirala informativni seminar o pravici do peticije kot sredstvu za približanje Evropske unije njenim državljanom, ki se ga je udeležilo veliko novinarjev.

Rad bi podprl predlog v tem poročilu, da se vzpostavi skupno spletno mesto evropskih institucij, s katerim bi pomagali državljanom neposredno prepoznati, katera institucija lahko reši njihovo pritožbo.

Za konec, želim podpreti pobudo evropskega varuha človekovih pravic za krepitev sodelovanja z nacionalnimi varuhi človekovih pravic in podobnimi institucijami v skupnem prizadevanju, da se okrepi zaupanje evropskih državljanov.

Anneli Jäätteenmäki, v imenu skupine ALDE. – (FI) Gospod predsednik, gospod Diamandouros, gospe in gospodje, želim se zahvaliti varuhu človekovih pravic in celotnemu njegovemu uradu za dragoceno delo, ki sta ga opravila za spodbujanje dobrega upravljanja in preglednosti. Rada bi se zahvalila tudi poročevalki za njeno odlično delo.

Funkcija evropskega varuha človekovih pravic se je že na začetku izkazala za nujno in zdaj, ko bo začela veljati Lizbonska pogodba in bo Listina o temeljnih pravicah postala zavezujoča, bo vloga varuha človekovih pravic pomembnejša kot kdaj koli prej. Zato bomo v prihodnje morali narediti več, da bomo zagotovili, da ima varuh človekovih pravic potrebna sredstva in da njegove pristojnosti ustrezajo aktualnim razmeram. To pomeni, da bo varuh imel vse potrebne informacije in da bodo uradniki EU morali povedati tisto, kar vedo o nečem, ne pa to, kar želijo povedati. Sicer ne bomo mogli govoriti o pravni državi, o kateri tako radi govorimo in poučujemo druge. Prav tako moramo ravnati v skladu s pravno državo: potem bomo lahko drugim govorili o njej.

Letno poročilo varuha človekovih pravic je sijajen primer tega, kako bi morali tudi mi javnosti predstaviti delo, ki ga opravljamo. Poročilo je jasno, jedrnat in točno. Preglednost je bistvena za evropsko demokracijo in je njen glavni sestavni del in zanimivo je, da je 36 % pritožb povezanih prav s tem pojmom pomanjkanja preglednosti. To veliko pove in zadevo je treba obravnavati.

V skladu z Listino o temeljnih pravicah ima vsak državljan pravico, da te institucije njegove zadeve obravnavajo nepristransko, pravično in v razumnem roku. To je bilo večkrat omenjeno in nas vse zavezuje, kar seveda velja tudi za Urad varuha človekovih pravic. Zato bi rada poudarila, da moramo zagotoviti, da so na voljo prava sredstva, tako da našim državljanom ne bo treba po več let čakati na odločbo. To bo odvisno od sredstev bolj kot kar koli drugega. Rada bi se zahvalila varuhu človekovih pravic za dragoceno delo, ki ga je opravil, in mu želim veliko uspeha na tem zelo, zelo zahtevnem in včasih tudi preveč podcenjenem položaju. To je eden najpomembnejših položajev in funkcij v Evropski uniji: skrb za pravice državljanov.

Margrete Auken, v imenu skupine Verts/ALE. – (DA) Gospod predsednik, zahvaljujem se gospe Paliadeli za sijajno poročilo. Varuh človekovih pravic je prejel veliko pohval za svoj konstruktivni in razumljivi pregled vprašanj in rada bi se pridružila tistim, ki ga hvalijo.

Ni veliko časa, zato se bom omejila samo na tri točke. Najprej bi rada omenila varuhovo spremljanje njegovega sporazuma z Evropsko investicijsko banko. To je bila pobuda, ki jo je naša skupina sprejela v povezavi z resolucijo Parlamenta o letnem poročilu za leto 2006. V zvezi s tem bi bilo prav opozoriti na izboljšave v sodelovanju banke z NVO in drugimi akterji civilne družbe, zaradi katerih je to sodelovanje lažje in preglednejše, in za to smo hvaležni.

Drugič, rada bi omenila spremembo, ki jo je predlagala Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze in ki Odbor za ustavne zadeve poziva k pripravi postopkov, ki bodo olajšali vlaganje zadev pri Sodišču Evropskih skupnosti, v zvezi s čimer bo Parlament podprl priporočila varuha človekovih pravic. S tem se bo občutno okrepil položaj varuha človekovih pravic in zato tudi pravni status državljanov. To je nekaj, za kar smo že dobili načelno podporo Parlamenta. Zdaj upamo, da bo med tem plenarnim zasedanjem Parlament sledil Odboru in glasoval za to izboljšavo.

Moja tretja točka je povezana s spremembo, ki smo jo predložili danes, da se pojasni pristojnost varuha človekovih pravic pri zadevah v zvezi s slabim upravljanjem – nepravilnostmi, z drugimi besedami. V povezavi s tem nas skrbi, da bi zelo odprto besedilo utegnilo povzročati resne težave pri razlagi. Čeprav je naš predlog videti precej tehničen, je s pravnega vidika veliko bolj varen od besedila v poročilu. Veseli nas, da je gospa Paliadeli podprla predlog, in seveda upam, da ga bo podprl tudi celoten Parlament.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, gospod Diamandouros, ste zelo spreten politik, gospod Diamandouros, in veste, kako pridobiti podporo številnih političnih skupin v našem Parlamentu. Lahko bi rekli, da bi se številni politiki v našem Parlamentu lahko učili od vas. Upam, da vaš glavni uspeh ne bo vzpostavitev novega, lahko dostopnega spletnega mesta.

Menim, da bi pozornost morali nameniti delu z varuhi človekovih pravic iz različnih držav, ne samo iz držav članic EU, temveč tudi iz držav članic Sveta Evrope, ker ti v odnosih med državo in državljani včasih bolj zastopajo državo kot državljane. Poleg tega menim, da bo oblikovanje učbenika o pisanju pritožb državljane povsem odvrnilo od tega, da bi jih dejansko pisali. Zdi se mi, da naše institucije potrebujejo nadzor. Prepričan sem, da je ta zamisel, čeprav je prevratna, potrebna.

Rad bi poudaril, da je preglednost, o kateri tukaj govorimo, najbolj temeljni predpogoj za popolno zaupanje v Evropsko unijo in institucije EU. Nedavno je našim državljanom primanjkovalo zaupanja v EU, kakor lahko potrdi gospa Paliadeli. V skladu z Načrtom D (demokracija, dialog, debata) moramo državljanom pokazati, da so Evropska unija in njene institucije pregledne in da služijo državljanom. Sicer se bo demokratični primanjkljaj žal povečal.

Marie-Christine Vergiat, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, vloga varuha človekovih pravic, in zato preučitev njegovega poročila, je pomemben element za evropske institucije. Dejansko je eden od kazalcev za to, kako naši sodržavljanji dojemajo naše institucije.

Nekaj mesecev po evropskih volitvah, pri katerih smo vsi obžalovali nizko udeležbo, pravzaprav povečanje števila vzdržanih glasov, je pomen, ki ga Parlament pripisuje temu poročilu, zato odločilen. To še toliko bolj velja za nadaljnje ukrepanje v skladu s priporočili iz poročila.

355 pritožb (6-odstotno povečanje glede na prejšnje leto) je zelo malo. Zelo malo je glede na 500 milijonov ljudi, ki živijo v Evropi. Tega bi se bilo mogoče veseliti in to bi bilo mogoče razumeti kot znak, da so naši sodržavljanji zadovoljni. Vemo pa, da niti približno niso.

S tega vidika se razkrije tudi dejstvo, da je večina pritožb povezanih s pomanjkanjem preglednosti v naših institucijah. Ker prihajamo iz volilne kampanje, vemo, za kaj gre. Naši sodržavljanji so slabo seznanjeni z

našimi institucijami in ne vedo, kako te institucije delujejo. Ne vidijo smisla Evrope in ne preseneča, da večina pritožb zadeva Komisijo, saj je Komisija v očeh naših državljanov Evropska unija.

Vendar – tukaj pretiravam, a le rahlo – so bila komunikacijska mesta v veliki meri vključena v proračun in po volitvah so nam govorili: „Izboljšati moramo komunikacijo, okrepiti jo moramo, da se bo povečala ozaveščenost naših državljanov.“

Seveda moramo izboljšati komunikacijo, vendar menim, da preveč komunikacije izniči informacije. Pripravljena sem podpreti predlog – ki nam ga je ravnokar predstavil kolega socialdemokratski poslanec –, da bi imeli skupno spletno mesto, ki bi usmerjalo državljane do različnih informacij, ki so jim na voljo.

To poročilo je kazalec pravičnega delovanja naših institucij, dobrega upravljanja. To je že bilo povedano. To je kazalec našega upravljanja. Zato je nujno, da se zagotovi upoštevanje priporočil iz poročila, ne samo zaradi poročila, temveč tudi kot vsakodnevno prakso, in zlasti posebnih poročil.

Najlepša hvala, gospod Diamandouros, za vaše delo z našimi državljanji. Najlepša hvala vaši skupini. Lahko se zanesete na našo podporo pri spodbujanju in omogočanju vašega dela.

Nikolaos Salavrakos, v imenu skupine EFD. – (EL) Gospod predsednik, naj že na začetku povem, da podpiramo poročilo varuha človekovih pravic in poročilo gospe Paliadeli, ki sta izčrpni, za kar jima čestitamo. Zgodovina nas je naučila, da v določenih obdobjih, zlasti v obdobjih gospodarske krize, državljani izražajo odkrito nezadovoljstvo s političnimi sistemi v zvezi s sodno prakso, obenem pa je tem več sporov med državljani in organi države, čim več vpliva ima država na gospodarski in socialni ravni.

Gre za to, da mora politični sistem – seveda vedno, a zlasti v takih obdobjih – ustvariti mesta za ponovno vzpostavitev zaupanja državljanov v upravo, državo in zveze. Drznil bi si celo reči, da je protitutež povečanju korupcije in slabega upravljanja povečanje morale institucij in nepristranskosti revizijskih organov.

Iz zgornje misli je zlahka razvidno, da menim, da je institucija evropskega varuha človekovih pravic izjemno pomembna pri ponovnem vzpostavljanju zaupanja evropskih državljanov v institucije in organe Evropske unije, in tako podpiramo vsako prizadevanje, katerega namen je okrepiti to institucijo, razširiti njeno pristojnost in izboljšati njeno javno podobo.

Zato bi pozval k temu, da si vsi prizadevamo po svojih močeh pomagati pri delu evropskega varuha človekovih pravic in sprejmemo vse vidike njegovega ukrepanja, da se doseže pristop, ki je osredotočen na državljane. Čestitke, gospod Diamandouros.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Gospod predsednik, mladi študenti so me prosili, naj tu na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta poročam o trenutnem dogajanju v Avstriji in tudi delih Nemčije. Varuh človekovih pravic, opravičujem se, ker bom na tem mestu izpolnil to prošnjo.

V zadnjih tednih se je v Avstriji oblikovalo družbeno gibanje, ki je znano kot *Die Uni brennt* ali Univerza gori. To je gibanje, kakršnega v Avstriji in drugih delih Evrope ni bilo že desetletja. Na tisoče študentov demonstrira, odhaja na ulice in zaseda predavalnice. Namesto poklicnega zahtevajo akademsko izobraževanje, pozivajo k demokratizaciji univerz in predvsem zahtevajo prost dostop do izobraževanja.

Ena njihovih glavnih kritik je uperjena proti bolonjskemu procesu. Na Univerzi na Dunaju je na primer transparent z napisom „Naj Bologna postane proces!“, kar je po mojem mnenju zelo ustrezno. Tradicionalni politiki so bolonjski proces leta povzdigovali kot ključni korak za oblikovanje evropskega visokošolskega prostora in nam govorili, da bomo zaradi tega vsi veliko bolj konkurenčni. Na koncu je rezultat izjemno neprilagodljiv shematičen pristop, delno privatizirane univerze, ki naj bi omogočale načrtovanje učinka izobraževanja.

Vendar znanost nikakor ni proces, ki ga je mogoče načrtovati. To je način, kako izobraženi ljudje komunicirajo med seboj in se izražajo. Tudi znanstvene radovednosti in ustvarjalnosti ni mogoče načrtovati: to gibanje je to ponovno dokazalo. Zato bi ga pravzaprav morali podpreti – to je demokracija v akciji.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot predsednica Odbora za peticije in v imenu vseh članov odbora se želim zahvaliti varuhu človekovih pravic za delo, ki ga je opravil, in za natančno poročilo, ki ga je pripravil. Rada bi se zahvalila gospe Paliadeli za odličen prispevek k delu našega odbora in vsem, ki so sodelovali v razpravi, ker kažejo interes in izkazujejo pozornost do tega, da se ti instrumenti demokracije in udeležbe izvedejo in izpolnijo cilj, ki naj bi ga izpolnili v pogodbah.

Ob preučevanju poročila evropskega varuha človekovih pravic za leto 2008 žal ugotavljamo, da cilj, da se uporabi načelo iz člena 41 Listine o temeljnih pravicah, še zdaleč ni dosežen. Pravica do poročanja varuhu človekovih pravic o nepravilnostih, ki jo je v letu 2008 uveljavilo 3406 evropskih državljanov, kaže na naraščanje nezadovoljstva, saj je ta številka v letu 2007 znašala 3211. Menim, da bi bilo treba to številko primerjati s stopnjo poznavanja in ozaveščenosti, in zato v nasprotju z izjavo poslanca, ki je govoril prej, vztrajam pri tem, da te številke pričajo o visoki stopnji nezadovoljstva med Evropejci. Poleg tega nekoliko pomirja ugotovitev, da je le za del teh pritožb veljalo, da so v pristojnosti evropskega varuha človekovih pravic, ker je bil velik delež pritožb, ki jih evropski varuh človekovih pravic ni sprejel, prenesen drugim organom, vključno z Odborom za peticije, ki mu predsedujem.

Menim, da moramo mi kot evropske institucije in zlasti kot Parlament prevzeti odgovornost tudi za predstavo ljudi o upravni pravičnosti, o tem, kako pravične so naše institucije. Kljub pozitivni potrditvi, da ima evropski varuh človekovih pravic funkcionalnejšo vlogo, saj se je število uspešno rešenih primerov povečalo, mi kot Parlament, ki je prejel približno 10 % pritožb, in kot odbor, ki je prejel 60 % ...

(Predsednik je opomnil govornico na njen čas za govor)

V tem primeru naj samo še dodam – glede na to, da ste nekomu drugemu dali malo več časa, sem mislila, da si lahko privoščim še nekaj sekund, gospod predsednik, saj sem tudi jaz predsednica –, da je dolžnost teh institucij, da sprejmejo ukrepe za izboljšanje teh instrumentov demokracije in udeležbe, ker imamo tudi Lizbonsko pogodbo, ki uvaja pravico do ljudske pobude. Menim, da moramo izboljšati, vendar ne spremeniti, delovanje teh organov; naša dolžnost je, da izboljšamo učinkovitost in produktivnost instrumentov, ki smo jih dali državljanom, če res želimo pomagati graditi Evropo ljudi.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Kot članica Odbora za peticije bi tudi jaz rada povedala nekaj besed. V nekem pogledu v celoti podpiram sprejetje poročila evropskega varuha človekovih pravic. Kot članica odbora ugotavljam tudi, da je svoje delo opravil zelo uravnoteženo.

Menim, da je zelo pomembno, da je skušal skrajšati čas za obravnavo primerov. Konec koncev vemo, da je v primeru, ko se nekdo pritoži, z vidika zaupanja izjemno pomembno, da čim prej se pritožba preišče, tem prej pritožnik prejme odgovor. Prav tako vemo, da večino pritožb predstavljajo pritožbe, ki jih varuh človekovih pravic ne more obravnavati. S tega vidika bo v bližnji prihodnosti nadvse pomembno, da bomo državljanom Evropske unije zagotovili čim več informacij o tem, na katero institucijo se lahko obrnejo z različnimi zadevami.

Sodelovanje med odborom in varuhom človekovih pravic je bilo izjemno dobro in upam, da bo tako tudi v bližnji prihodnosti.

Marian Harkin (ALDE). – Gospod predsednik, rada bi čestitala poročevalki za zelo izčrpno poročilo ter varuhu človekovih pravic in njegovemu osebju. Storitve se iz leta v leto izboljšuje. Dobro opravljeno delo.

Vendar ko prebirate poročilo in se strinjate z njegovo vsebino, potem pa v obrazložitvi vidite bistven odstavek, ki se nanaša na vas, ga ne morete spregledati.

Govorim seveda o odstavku, v katerem varuh človekovih pravic kritizira Parlament, ker je leta 2005 zavrnil prošnjo za podatke o nadomestilih, izplačanih malteškemu poslancem. Seveda je dejansko šlo za to, da bi bilo treba, če bi se objavili ti podatki, razkriti podatke o vseh naših nadomestilih.

Menim, da je to javni denar in da ima javnost pravico vedeti, kako se porablja. Objavili smo zneske, izplačane kmetom v okviru SKP, ne objavljamo pa naših potnih stroškov in drugih nadomestil. Menim, da so to upravičeni stroški. Nastajajo pri delu, ki ga opravljamo v imenu državljanov. Ponovno, moja nadomestila za osebje, pisarno, potovanja itd. za to, da zastopam svoje volivce, so povsem upravičena in ni se mi treba opravičevati zanje in ni mi jih treba prikrivati.

Ne predlagam, da se kakor koli ogrozi zasebnost mojega osebja: to ni potrebno. Vendar zelo jasno pravim, da bo Parlament, dokler ne bomo dopustili svobode obveščanja o naših nadomestilih in stroških, pri naših državljanih veljal za mesto, ki pridiga o preglednosti, vendar je v Parlamentu ne uresničuje.

Vem, da posamezni poslanci lahko objavijo svoje stroške na svojih spletnih mestih in jih tudi objavljajo, vendar imamo kot Parlament skupno obveznost, da se ti podatki objavijo. Morda se sliši, kot da sem zavzela vzvišeno moralno držo; nisem je. Samo pravim, da se bo to zgodilo, in bilo bi bolje, da bi Parlament to omogočil, kot da bo prisiljen to narediti.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Gospod predsednik, kot član Odbora za peticije bi rad dodal nekaj pripomb k spremembi, ki jo je v zvezi s poročilom gospe Paliadeli o letnem poročilu o dejavnostih evropskega varuha človekovih pravic predložila naša skupina.

Menimo, da opredelitev slabega upravljanja v resoluciji še zdaleč ne krepi in ne podpira vloge varuha človekovih pravic, temveč da bi utegnila imeti ravno nasproten učinek. Prvič, ker je zaradi predlagane opredelitve, ki je preveč ohlapna in nejasna, težko določiti primere, v katerih varuh človekovih pravic lahko posreduje ali mora posredovati, zaradi česar je oslABLjena njegova zmožnost ukrepanja. Drugič, in morda je to še pomembneje, zaradi opredelitve ima varuh človekovih pravic zmožnost posredovanja, ki bi jo druge institucije zlahka utegnile šteti za diskrecijsko, ker ni ustrezno opredeljena in urejena.

Zaradi tega menimo, da je opredelitev slabega upravljanja v naši spremembi, ki jo je predložila moja skupina, Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze, podrobnejša in bolj jedrnata in da bi bila veliko primernejša podlaga za dejavno, učinkovito posredovanje, prav tako pa bi jo institucije in državljani veliko lažje razumeli.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Gospod predsednik, varuh človekovih pravic, gospe in gospodje, zelo cenim dejavnosti evropskega varuha človekovih pravic, vendar moram reči, da opažam tri glavne težave pri dejavnostih tega urada. Prva težava so informacije. Širša javnost v EU dejansko ne ve, da obstaja kaj takega, kot je evropski varuh človekovih pravic, kaj šele, da bi slutila, kaj varuh dela in na katere zadeve ga lahko opozori. Dejstva so dokaj jasna. Skoraj 90 % pritožb, ki so jih vložili moji sodržavljeni iz Češke republike, ni spadalo v pristojnost evropskega varuha človekovih pravic. Nič drugače ni pri drugih državah članicah. Zato Evropski parlament predlaga obsežno kampanjo obveščanja. Vendar nisem prepričan, da skušamo pozdraviti pravo bolezen.

Druga težava so stroški. Vsaka javna institucija nekaj stane. Z vsako novo institucijo se poveča obseg birokracije, s katero se morajo državljani spoprijeti in v kateri se morajo znajti. Zato je treba preučiti, ali je vloženi denar davkoplačevalcev dal želene rezultate. Lani so moji sodržavljeni pri evropskem varuhu človekovih pravic vložili 66 pritožb od skoraj 800 primerov iz celotne EU, ki so spadali v pristojnost evropskega varuha človekovih pravic. Te težave je obravnavalo 70 uradnikov, ki so davkoplačevalca stali 9 milijonov EUR. Vsak obravnavani primer je tako stal več kot 10 000 EUR. Po mojem mnenju je to preveč.

Tretja težava je subsidiarnost. Kot nekdanjega župana me je precej vznemirilo, ko sem prebral, da je eden od redkih primerov, ki jih je obravnaval varuh človekovih pravic, vključeval načrt hitrih komunikacij za malo okrožje Břeclav. Menim, da je to povsem nepotrebno, saj bi bilo treba lokalne težave najprej obravnavati lokalno, ne pa tu v Bruslju ali Strasbourgu. Gospe in gospodje, če bi bil jaz odgovoren za to institucijo, bi zagotovil, da bi ravnala razumno, da bi delovala s čim nižjimi stroški in zlasti da ne bi zlorabljal in umetno razširjala svojih pooblastil in svoje birokracije. V zvezi s tem bi varuhu človekovih pravic rad zaželel veliko uspeha.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, podpiram poročilo gospe Paliadeli in bom glasoval zanj in želim čestitati gospodu Diamandourosu za delo, ki ga je opravil. Rad bi poudaril, da se veliko evropskih državljanov pogosto sooča s tem, čemur mi olepševalno pravimo slabo upravljanje in kar jih na koncu oropa temeljnih pravic. Menim, da vzrok za to slabo upravljanje nista birokracija ali malomarnost, pogosto je vzrok napačna ali nepravilna politika, ki jo sprejmejo institucije Evropske unije. Zato to, da se lahko obrnejo na evropskega varuha človekovih pravic, evropskim državljanom omogoča, da uveljavijo spoštovanje svojih pravic.

Zato je pomembno, da Evropski parlament, edini neposredno izvoljeni in predstavniški organ Evropske unije, politično podpre delo evropskega varuha človekovih pravic, da se, kjer je to mogoče, takšno slabo upravljanje omeji. Naj povem, da je iz poročila in iz specifičnega dela sedanjega evropskega varuha človekovih pravic jasno, da bo evropski varuh človekovih pravic ob takšni podpori Evropskega parlamenta lahko učinkoviteje opravljal svoje delo v naslednjem obdobju.

Za konec, menim, da si je treba prizadevati za boljšo obveščenost evropskih državljanov o vlogi in pristojnostih evropskega varuha človekovih pravic, tako da se bodo ob kršenju svojih temeljnih pravic hitro obrnili nanj.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Gospod predsednik, naj bodo moje prve besede, kakor se spodobi, čestitke gospe Paliadeli za poročilo, ki ga je predstavila najprej Odboru za peticije in zdaj tukaj na plenarnem zasedanju.

Prav tako bi rad podprl zelo razumne pripombe gospe Gruny in gospe Mazzoni, mojih kolegic iz Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), vendar bi, gospod predsednik, rad dodal, da je vloga

varuha človekovih pravic bistvena v demokratični instituciji. Do takšnega sklepa smo prišli v Odboru za peticije med mnogimi obiski gospoda Diamandourosa, na katerih je predstavil svoja letna poročila, kakor je to, ki ga danes preučujemo v tem parlamentu, ali druga poročila v okviru svoje pristojnosti.

Gospe in gospodje, ne nameravam vas zasuti s številkami. Vendar kljub doseženemu napredku pri vlogi varuha človekovih pravic ne dvomim, da bi, če bi opravili anketo med evropskimi državljani o vlogi varuha človekovih pravic, njegovem delu in njegovih dejavnostih, žal ugotovili, da se državljanom zdi oddaljen in da v veliko primerih sploh ne vedo, da obstaja. Morda je tako zato, ker odločbe varuha človekovih pravic niso zavezujoče, kakor nas je tukaj sam opomnil, ali morda zato, ker je njegovo delo, kar zadeva države članice, zelo omejeno, kakor je gospod Diamandouros poudaril v tem parlamentu.

Vendar če želimo državljanom zagotoviti storitev, si morata ta institucija – Evropski parlament – in Odbor za peticije prizadevati za krepitev in spodbujanje dela varuha človekovih pravic. Medtem ko je gotovo veliko peticij, kakor je bilo poudarjeno tukaj, zlasti o pomanjkanju preglednosti, sem prepričan, da bi ustrezno zagotavljanje informacij – kakor je novo spletno mesto, ki zdaj deluje, kar pozdravljam – veliko bolj prispevalo, in pri tem bi rad vztrajal, k cilju, ki ga bodo po mojem mnenju podprli vsi: da bi morali vsi državljani Evropske unije vedeti za varuha človekovih pravic in imeti možnost, da stopijo z njim v stik. Zato želim varuhu človekovih pravic vso srečo in veliko uspeha, ker bodo njegovi uspehi uspehi vseh evropskih državljanov.

Alan Kelly (S&D). – Gospod predsednik, najprej bi rad pohvalil gospo Paliadeli za njeno odlično poročilo. Vsi v tej dvorani imamo svojo vlogo pri tem, čemur bi lahko rekli „ustvarjanje zaupanja državljanov“. Vendar je zelo pomembno, da svoje evropske institucije gradimo na vizijah in zamislih prav teh državljanov in na njihovi predstavi tega, kaj je demokracija.

Funkcija urada varuha človekovih pravic nikoli ni bila pomembnejša in delo tega urada je treba pohvaliti. Priznati pa moramo, da pomanjkanje preglednosti in mnenje naših državljanov o tem ostajata pomembno vprašanje, zlasti v Komisiji. Pozdravljam vzpostavitev novega spletnega mesta, a menim, da spletno mesto ni najpomembnejše in najbolj odločilno.

Konec koncev je več kot tretjina pritožb v zvezi z evropskimi institucijami povezana z vprašanjem pomanjkanja preglednosti. Če naj se izpolnijo obljube, dane Ircem in pravzaprav vsem evropskim državljanom med sprejemanjem Lizbonske pogodbe, bo morala vsaka institucija v Evropi postati bolj pregledna, njeno delovanje pa bo moralo biti vsem na očeh.

To poročilo je korak proti temu cilju, čeprav je treba narediti več, zlasti pri vprašanju sodelovanja z uradi nacionalnih varuhov človekovih pravic in pri vprašanju načina delovanja tega parlamenta.

PRESEDSTVO: GOSPOD LAMBRINIDIS

podpredsednik

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Tudi jaz bi se rad zahvalil evropskemu varuhu človekovih pravic za njegovo delo. Če bi se mu zdaj zahvalil v grščini, bi bili ljudje v tem parlamentu prepričani, da je grški lobi začel sodelovati z varuhom človekovih pravic, poročevalko in govorniki.

Vendar je ravno v interesu zaupanja in preglednosti, da bi bilo dobro, da se osredotočimo na to, da se čim prej sprejme poročilo o dejavnostih varuha človekovih pravic, še preden se začne volilna kampanja za varuha človekovih pravic. Varuh človekovih pravic, bodisi vi bodisi kdo drug, ki bo nadaljeval to delo, upam, pravzaprav vsi upamo, da bo varuh človekovih pravic opravil informativno turnejo po več kot samo dveh regijah v Evropi, kar bo morda pomagalo znižati te deleže. Vsi si želimo narediti naše delo bolj pregledno, kar vključuje tudi delo Parlamenta.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Gospod predsednik, gospod Diamandouros, varuh človekovih pravic je tako kot v preteklih letih predložil zelo objektivno poročilo o svojih dejavnostih, na podlagi katerega je mogoče ugotoviti, kako pomembna je njegova naloga za državljane Evropske unije.

Nov element poročila za leto 2008 je delo varuha človekovih pravic v zvezi z Evropsko investicijsko banko. EIB je najpomembnejša institucija, ki daje posojila za naložbe v EU in države kandidatke. Kljub precejšnji neodvisnosti, ki jo ima EIB v institucionalni strukturi EU, mora EIB izpolnjevati standarde dobrega upravljanja. Zato sem z veseljem prejela novico o dialogu, ki je leta 2008 začel potekati med varuhom človekovih pravic in Evropsko investicijsko banko, ter o podpisu sporazuma o ravnanju v skladu z načeli dobrega upravljanja. V tem sporazumu se je EIB zavezala, da bo vzpostavila notranji postopek za preiskovanje pritožb, ki ga doslej še ni imela. Vesela sem tudi, da se je banka zavezala, da bo uporabila enake standarde na področju dobrega

upravljanja za vse, ki bodo zaprosili za posojilo, tako za državljane EU kot za osebe, ki niso državljani EU. Upam, da bo Evropski parlament redno obveščen o razvoju tega sodelovanja med varuhom človekovih pravic in EIB. Še enkrat vam čestitam za vaše poročilo.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Evropski varuh človekovih pravic je opravil izjemno delo. Tako meni tudi Odbor za peticije in jaz podpiram njegovo ponovno izvolitev. Eden od razlogov za to je, da je pokazal odprtost pri tako zelo občutljivi zadevi kot so narodne manjšine. V zvezi s tem bi rad opozoril na dejstvo, da je odnos Evropske unije z narodnimi manjšinami popolnoma nejasen.

Končno, manjšine so omenjene v Lizbonski pogodbi, 100 000 strani obsegajočem pravnem redu Evropskih skupnosti. Vendar je odnos z manjšinami nejasen, ker, če na primer na Slovaškem sprejmejo škodljiv zakon o jeziku, to kaže, da zadeve manjšin niso del pristojnosti Skupnosti. Po drugi strani morajo nove države članice ob pristopu podpisati in ratificirati Evropsko listino o regionalnih ali manjšinskih jezikih ter Okvirno konvencijo za varstvo narodnih manjšin, ki zajema zadeve manjšin. V zvezi s tem se sporočata dve različni stvari, zaradi česar je Evropska unija dvolična. To je treba pojasniti, ker je 15 % državljanov Evrope pripadnikov domorodnih ali priseljenih manjšin, kar vključuje tudi 12 milijonov Romov.

To je v Evropi izjemno pomembna in resna težava. Idealno bi bilo, če bi varuh človekovih pravic v okviru svojega dela v prihodnosti – in res upam, da bo še naprej opravljal to funkcijo – lahko posvetil veliko pozornosti temu vprašanju.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi dal štiri pripombe k temu poročilu.

Prva je, da je varuh človekovih pravic nepogrešljiv del demokratične Evropske unije in da je, kar je najpomembnejše, blizu državljanom.

Moja druga točka je, da je bilo po začetnih težavah sodelovanje med Odborom za peticije in varuhom človekovih pravic odlično.

Tretjič, Odbor za peticije in varuh človekovih pravic sta skupaj ključna merilna postaja, če hočete, za državljanom prijazno Evropo.

Četrtič, kot član Odbora za peticije se še naprej veselim kritičnega dialoga z državljani Evropske unije, še posebej zdaj, ko bo začela veljati nova pogodba. Evropska unija je tu za državljane in ne obratno in skupaj si moramo prizadevati, da tako tudi ostane in da se izboljša.

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, najprej bi rad čestital evropskemu varuhu človekovih pravic za rekordno število preiskav, zaključenih v letu 2008. Prepričan sem, da mu bo njegov novi statut omogočil še učinkovitejše delo in hitro odzivanje na pritožbe državljanov s krepitevijo medsebojnega zaupanja med varuhom človekovih pravic in državljani.

Prednostna naloga varuha človekovih pravic mora biti preprečevanje nepravilnosti. Žal moram reči, da smo v tej smeri dosegli zelo malo napredka. Vseeno upam, da se bo z začetkom veljavnosti Listine o temeljnih pravicah in Lizbonsko pogodbo ta vidik okrepil.

Drugi izziv bo nadaljevanje spodbujanja preglednosti v evropskih institucijah. Tretji izziv v prihodnjih letih bo uvedba kampanj obveščanja, ki bodo zagotovile, da bodo naši državljani popolnoma obveščeni o svojih pravicah.

Nazadnje, evropska mreža varuhov človekovih pravic je pomembna platforma za sodelovanje in izmenjavo najboljših praks med različnimi državami. Bolgarija dejavno sodeluje v tej mreži. V zadnjih letih ni samo pridobila potrebnih izkušenj, temveč je tudi povečala vpliv te institucije.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Gospod predsednik, rada bi se zahvalila varuhu človekovih pravic gospodu Diamandourouso predvsem za to, ker je odločno podprl prizadevanja Parlamenta pri zagovarjanju in povečanju preglednosti pri odločanju, in, kakor vemo, gospe in gospodje, je to delo treba nadaljevati. To predstavlja določene izzive. Komisarka Wallström je omenila kodekse dobrega ravnanja uslužbencev in njo in gospoda Diamandourouso bi rada vprašala, ali ni zdaj, ko nova Komisija začneja s svojim delom, primeren čas, da se predlaga zakonodaja, ki bi veljala za vse institucije in bi jih zavezovala k spoštovanju načel dobrega upravljanja. Kolikor vem, ima vsaka država članica takšno zakonodajo.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, meni kot članici Odbora za peticije je pomembno, da lahko še bolje zastopam interese državljanov kot zdaj. Želim si, da bi bila širša javnost seznanjena z

možnostjo, da svoje težave predstavi v Parlamentu. To še posebej velja spričo začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe. Varuh človekovih pravic, v vsakem primeru vam želim še več uspeha v prihodnje.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, zahvaljujem se gospe Paliadeli za njeno poročilo. Vloga evropskega varuha človekovih pravic je dejansko odločilna, zlasti zdaj, ko z Lizbonsko pogodbo skušamo ustvariti Evropo, ki je prijaznejša do državljanov. Kot taka je vloga evropskega varuha človekovih pravic ključna in odločilna. Menim, da je bil gospod Diamandouros učinkovit in dosleden ter da je pri svojem delu spodbujal preglednost in obravnaval vprašanja v zvezi z njenim pomanjkanjem. Poleg tega je s svojim delom zagotovil učinkovita pravna sredstva tako v Evropski uniji kot v samih državah članicah.

Na splošno ta pristop prikazuje celoten duh storitve za državljane v evropskih institucijah in seveda ima državljan – prek tega celotnega procesa in ob naših prizadevanjih, ki se morajo nadaljevati – več zaupanja v vse nas, v vse institucije Evropske unije.

Zato menim, in s tem bom končal, da je bil gospod Diamandouros uspešen pri svojem delu ter da sta današnja razprava in predloženo poročilo zelo dober razlog, da izvolimo novega evropskega varuha človekovih pravic za naslednji mandat.

Nikiforos Diamandouros, evropski varuh človekovih pravic. – Gospod predsednik, naj se na začetku zelo toplo zahvalim vsem poslancem, ki so dali zelo konstruktivne in zelo pozitivne pripombe o delu varuha človekovih pravic. To zelo cenim. Zahvaljujem se tudi tistim, ki so dali konstruktivne, kritične pripombe o delu varuha človekovih pravic. Prav zato sem tukaj: da se učim iz vaših predlogov in vaših kritik, tako da bom lahko nadaljeval z delom varuha človekovih pravic, da bom v prihodnje bolje služil državljanom.

Naj zelo na kratko povem, da so vaši glavni pomisleki, kakor sem vas razumel, povezani s potrebo po večji preglednosti, in če bom ponovno izvoljen, bom vsekakor skušal podvojiti svoja prizadevanja za spodbujanje preglednosti in dobrega upravljanja, za kar sem po mojem mnenju v prvi vrsti odgovoren v Uniji.

Lizbonska pogodba odpira različne nove možnosti in vsekakor nameravam v čim večji meri izkoristiti priložnosti, ki mi jih omogoča Pogodba, ponovno zato, da bi bolje služil državljanom ob nenehnem sodelovanju z Odborom Parlamenta za peticije in tem plemenitim organom.

Po drugi strani bi se rad na kratko zahvalil tudi komisarki Wallström za njeno delo, za njene pripombe in prijazno podporo ter ponovil in potrdil dejstvo, da se zaradi tega, ker Komisija obsega 66 % celotne državne uprave Unije, ni mogoče izogniti temu, da bi bila večina pritožb vloženih proti Komisiji. To je vsekakor drži.

Naj se odzovem na vprašanja gospoda Boštinaruja in gospoda Czarneckija v zvezi z okrepljenim sodelovanjem z nacionalnimi varuhi človekovih pravic, še posebej tudi zunaj meja EU. Tu gre za dve stvari. Vsekakor sem vzdrževal stike z vsemi varuhi človekovih pravic iz držav kandidat, ki so v tem smislu zunaj meja EU. Poleg tega zelo tesno sodelujem s komisarjem Sveta Evrope za človekove pravice, ki ga je njegova institucija določila za osebo za stike za vse varuhe človekovih pravic v Svetu Evrope.

Sam menim, da bi v primeru, da bi to presegel, posegel na področje stikov za mednarodne odnose, na katerem ima vodilno vlogo pravzaprav Komisija, zato sem se trudil doseči ravnotežje na tem področju. Vendar se dobro zavedam potrebe po okrepljenem sodelovanju na vseh področjih in se ga trudim doseči.

Glede časa, ki je potreben za rešitev primerov, kar je omenila gospa Göncz, naj povem samo, da smo čas zdaj lahko bistveno skrajšali in da se zdaj v povprečju več kot 50 % – približno 55 % – vseh primerov zaključi prej kot v enem letu ali približno v 12 mesecih. Če upoštevate, da moramo delati v 23 jezikih, kar zahteva veliko prevajanja, menim, da to ni predolgo. Navedel sem povprečje, ker se enostavni primeri običajno rešijo v približno treh ali štirih mesecih; želel sem samo pojasniti.

Naj se v njeni odsotnosti zahvalim gospe Harkin in pozdravim njeno podporo mojemu stališču glede večje preglednosti tudi v morda težavnih razmerah, če se smem tako izraziti.

V odgovor na pripombe gospoda Vlasáka o varuhu človekovih pravic, te pripombe si zelo jemljem k srcu. Vendar naj poudarim, da se varuha človekovih pravic ne bi smelo presojati zgolj po številu pritožb ali preiskav, ki jih obravnava. Poleg pritožb vsako leto obravnavamo več kot 11 000 prošenj za podatke. Ves čas veliko potujem po državah članicah. V mojem mandatu sem opravil več kot 350 potovanj po vsej Uniji, prav tako pa sem nagovoril različne volivce in govoril na številnih območjih.

Zato sredstva, ki jih varuh človekovih pravic porabi za to, da služi državljanom, pokrivajo še marsikaj drugega kot zgolj število pritožb, ki se obravnavajo, in želim si, da bi ta plemeniti organ to upošteval. Prepričan sem, da vas večina to ve, vendar želim to pojasniti.

Na koncu mi dovolite, saj je to zadnjič, da nagovarjam ta organ v tem mandatu, da se s tega položaja iskreno zahvalim vsem tolmačem za delo, ki so ga opravili zame v preteklih petih letih.

Chrysoula Paliadeli, poročevalka. – (EL) Gospod predsednik, zahvaljujem se poslancem na tej seji za konstruktivne pripombe in prijazne besede o mojem poročilu.

Odboru za peticije in meni osebno je bilo v izjemno čast, da smo lahko pripravili poročilo o letnem poročilu o eni najpomembnejših institucij Evropske unije, evropskem varuhu človekovih pravic, in prišli smo do sklepa, da so dejavnosti, ki jih je gospod Nikiforos Diamandouros opravil v letu 2008, služile instituciji in obveznostim, ki dosledno, premišljeno in učinkovito izvirajo iz nje.

S svojim nepristranskim in objektivnim odnosom do močnih institucij in birokratskega ravnanja je evropski varuh človekovih pravic okrepil svoj položaj ne samo zato, ker je pomagal evropskim državljanom pri vprašanih malomarnega ali neučinkovitega upravljanja, temveč predvsem zato, ker je okrepil njihovo zaupanje v Evropsko unijo in njene institucije.

Menimo, da je varuh človekovih pravic leta 2008 podpiral institucijo s spoštovanjem pravnih norm in z globoko družbeno ozaveščenostjo, s čimer je postavil visok standard za naslednja leta. Prepričani smo, da bo evropski varuh človekovih pravic z ustreznim upravljanjem obveznosti in pravic te institucije v naslednjih letih še učinkoviteje spodbujal dobro upravljanje v institucijah Evropske unije in podpiral še prijaznejši odnos njenih institucij do državljana. Menimo, da to ne bo upravičilo samo institucije evropskega varuha človekovih pravic in posredno institucije varuhov človekovih pravic v državah članicah, temveč tudi močnejšo vlogo Evropskega parlamenta, ki ga nadzira in voli.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – (RO) Poročilo, ki ga je evropski varuh človekovih pravic predložil za leto 2008, je izjemno uravnoteženo in izčrpno. Rad bi izkoristil to priložnost za to, da čestitam gospodu Nikiforosu Diamandourou in njegovi skupini za delo, ki so ga opravili.

Predvsem opažamo povečanje števila pritožb, ki jih je v letu 2008 zabeležil varuh človekovih pravic – 3406 pritožb v primerjavi s 3211 v letu 2007. To dejstvo si je mogoče razlagati na pozitiven način, če pomislimo na evropske državljane, ki so uveljavili svojo demokratično pravico do dostopa do informacij, pa tudi na negativen, če preučimo vsebino teh pritožb.

Glavni obliki domnevnih nepravilnosti, ki so bile odkrite s preiskavami, začetimi v letu 2008, sta bili pomanjkanje preglednosti, vključno z zavrnitvijo posredovanja informacij, in zloraba pooblastil. Menim, da je zaskrbljujoče, da 36 % preiskav temelji na pritožbi v zvezi s pomanjkanjem preglednosti pri evropskih institucijah, saj je evropska uprava bistven element pri ustvarjanju zaupanja državljanov v okviru evropskega projekta. Prav tako menim, da moramo narediti vse, da se poveča preglednost odločanja in upravljanja naših institucij.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) EU je džungla – ne samo v zvezi s subvencijami, temveč tudi v zvezi s pristojnostmi, postopki odločanja in celo prisotnostjo na internetu. Z eno besedo, EU za povprečnega državljana ostaja težko rešljiva uganka. Prav to področje bi lahko obravnavala Lizbonska pogodba. Lahko bi zagotovila večjo preglednost, lahko bi zagotovila Evropo, ki bi jo sestavljali njeni kulturni narodi in zgodovinske nacionalne države v enakovrednem partnerstvu in ki bi bila notranje raznolika, federativno in subsidiarno zasnovana, a združena in navzven močna, da bi zastopala evropske interese. Vendar se zdi, da ni veliko interesa za preglednost – odločbe Sveta se sprejemajo in predsedniki Komisije imenujejo za zaprtimi vrati. Za skupno prisotnost na internetu je potrebna dosledna uporaba delovnih jezikov EU – nemščine, angleščine in francoščine –, v katerih je mogoče nagovoriti večino državljanov EU. Sedanje predsedstvo Sveta bi si moralo to dobro zapomniti. Ustanovitev in delo varuha človekovih pravic EU je korak v pravo smer, vendar je potrebnih več prizadevanj, če želimo zmanjšati prepad med EU in državljani. Najpomembnejši korak bi bili referendum o zadevah, ki določajo smer, rezultate teh referendumov pa bi bilo potem treba upoštevati. Beneševi dekreti nikakor ne smejo uzakoniti nepravilnosti. Drugorazrednim državljanom ne more veliko pomagati niti varuh človekovih pravic.

Krisztina Morvai (NI), v pisni obliki. – (HU) V poročilu evropskega varuha človekovih pravic se ne odražajo izkušnje, ki sem jih imela jaz kot odvetnica za človekove pravice na Madžarskem. V poročilu ni omenjeno, da je jeseni leta 2006 policija po navodilih vlade ranila, zaprla in podvrgla lažnim kazenskim postopkom več sto mirnih pešcev in demonstrantov, ki so obeležili poseben dogodek. EU je molčala. Prav tako molči v zvezi z dejstvom, da od takrat policija redno in nezakonito preverja dokumente tistih, ki so demonstrirali za spremembo, ter jih snema z videokamerami, nezakonito nadleguje in jim pogosto samovoljno odvzame prostost.

Po zaslugi nezaslišanega pasivnega odnosa Evropske unije je zaradi suma „terorističnega dejanja“ prav tako že več mesecev pridržanih 16 opozicijskih aktivistov. Njihovo „glavno kaznivo dejanje“ je, da so ustanovili gibanje za razkrivanje korupcije vlade. Način, kako so bili preiskani njihovi domovi in zaplenjeno njihovo imetje, skupaj z nenehnim, očitnim kršenjem njihovih pravic kot pripornikov, v celoti nasprotuje evropskim standardom človekovih pravic.

Na primer, naključne, zastraševalne hišne preiskave je opravilo veliko število zamaskiranih komandosov brez vsakršne pooblaščenega zaupne osebe ali drugega jamstva. Računalniki so bili zaplenjeni brez vsakršnega upoštevanja zakonski smernic in brez vsakršne strokovne evidence trenutno shranjenih podatkov, kar je oblastem omogočilo, da so ponaredile dokaze in ponovno obračunale s političnimi nasprotniki. Pričakujemo jasno posredovanje EU.

Siiri Oviir (ALDE), v pisni obliki. – (ET) V členu 41 Listine o temeljnih pravicah je določeno, da ima „vsakdo [...] pravico, da institucije in organi Unije njegove zadeve obravnavajo nepristransko, pravično in v razumnem roku“. Ker smo seznanjeni s poročilom o dejavnostih evropskega varuha človekovih pravic za leto 2008, moramo danes žal še vedno priznati, da je najpogostejša vrsta nepravilnosti v institucijah EU, ki se navaja v pritožbah, pomanjkanje preglednosti (36 % vseh preiskav).

Zdi se mi zares zaskrbljujoče, da druge institucije Unije kljub temu, da je Evropski parlament leta 2001 s svojo resolucijo potrdil varuhov kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev, niso povsem upoštevale zahteve Parlamenta.

V celoti podpiram predloge poročevalke, da je treba slabo upravljanje v prihodnje obravnavati širše, tako da bo poleg nezakonitih upravnih aktov in kršitev zavezujočih standardov in načel zajemalo tudi primere, ko so upravne institucije malomarne, ko ravnaajo nepregledno ali kršijo druga načela dobrega upravljanja. Prav tako osebno pozivam institucije EU in prihodnjega varuha človekovih pravic, naj povečajo preglednost ocenjevalnih postopkov in upravnih struktur EU s pripravo kodeksa, ki bo deloval učinkovito, da se zmanjša število nepravilnosti v EU.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, gospe in gospodje, na začetku bi se rad zahvalil poročevalki gospe Paliadeli za zelo izčrpno in jasno poročilo ter varuhu človekovih pravic in njegovemu osebju za neutrudna prizadevanja pri odpravljanju nezakonitega upravljanja in zvišanju standardov upravljanja v Evropski uniji. Evropski varuh človekovih pravic ima pomembno vlogo, saj posreduje v skladu z načelom sprejemanja odločitev „v kar najtesnejši povezavi z državljani“. Zadovoljen sem, da berem poročilo, ki kaže, da je varuh človekovih pravic še naprej dejavno in uravnoteženo izvajal svoja pooblastila z obravnavanje pritožb in ohranjanjem konstruktivnih odnosov z evropskimi institucijami. Vendar me skrbi, ker se je število pritožb v primerjavi z letom 2007 povečalo. Na srečo se je povečalo le za 6 %, vendar bi to moralo biti opozorilo našim institucijam. Uprava bi se morala iz tega kaj naučiti ter z uporabo priporočil v poročilu v prihodnje preprečiti napake in nepravilno ukrepanje. Podpiram poročevalko pri njenem pozivu institucijam in organom Evropske unije, naj delujejo v skladu z določbami kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev. Preteklo je že osem let, odkar je Evropski parlament sprejel resolucijo, s katero je bil potrjen kodeks. To je zelo veliko časa. Prilagoditev določb kodeksa nam bo pomagala doseči širše sodelovanje in sinergijo za najučinkovitejši odziv na potrebe naših državljanov.

6. Prehodne postopkovne smernice o proračunskih zadevah v luči začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A7-0045/2009) gospoda Lamassoura v imenu Odbora za proračun o prehodnih postopkovnih smernicah za proračunske zadeve zaradi začetka veljave Lizbonske pogodbe [2009/2168(INI)].

Alain Lamassoure, *poročevalec*. – (FR) Gospod predsednik, najprej bi rad izkoristil to priložnost, da se zahvalim predsedniku Barrosu in komisarju Šemeti za njuno odločitev, da se objava predlogov Komisije o prihodnji proračunski politiki in o posodobitvi finančne perspektive odloži na naslednje šestmesečno obdobje.

Resda sta se Evropski svet in Parlament dogovorila, da se ta posodobitev opravi v obdobju 2008–2009, vendar je bilo to pred štirimi leti, kar je cela večnost. Medtem so se zvrstili Lizbonska pogodba, prvi irski referendum, finančna kriza, zamuda pri začetku veljavnosti nove pogodbe in tako naprej.

Zato je pametneje, da se novi Komisiji zaupa naloga, da predstavi svoj politični program in finančno izvedbo tega programa v nekaj mesecih.

Po drugi strani zaradi tega, ker bo Lizbonska pogodba začela veljati 1. decembra, ne smemo zapravljati časa s sprejemanjem prehodnih ukrepov, ki so na proračunskem področju potrebni za prehod z ene na drugo pogodbo.

Švedsko predsedstvo je predlagalo, da bi bil spravni odbor 18. novembra priložnost za to, da tri institucije dosežejo politični dogovor o tej zadevi. Zato gre zdaj za to, ali bo Parlament dodelil pogajalski mandat svoji delegaciji na spravnem odboru.

Čim prej je treba obravnavati štiri točke; nobena od njih ne bi smela predstavljati resne politične težave.

Prvič, postopek prerazporeditve: za odpravo razlike med obveznimi in neobveznimi odhodki je treba sprejeti en postopek, da bosta proračunska organa v enakovrednem položaju, ne da bi bila ogrožena prilagodljivost Evropske komisije pri upravljanju proračuna.

Drugič, rebalans proračuna: od začetka leta 2010 bo potreben prvi rebalans proračuna, da bodo imele vse zadevne institucije finančna sredstva za izvajanje novih pristojnosti, določenih v Lizbonski pogodbi. Zato potrebujemo poenostavljen postopek, ki sloni na novem postopku, ki je predviden v Pogodbi za sam glavni proračun.

Tretjič, časovni razpored za pripravljala srečanja treh institucij ali razpored, ki ga imenujemo pragmatični časovni razpored: to je točka, pri kateri nam ni treba delati drugače, kot smo delali do zdaj.

Četrthi – zadnjič – postopek za uporabo sistema začasnih dvanajstin v malo verjetnem, a možnem primeru, da nam ne uspe doseči dogovora o proračunu za leto 2010: v zvezi s to točko menimo, da so določbe Lizbonske pogodbe dovolj natančne, tako da dopolnitev ni potrebna.

Vaš Odbor za proračun je te predloge sprejel z zelo veliko večino. K temu pozivam tudi Parlament, tako da bomo pogajanja s Svetom in Komisijo lahko končali do določenega roka.

Algirdas Šemeta, *član Komisije*. – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil gospodu Lamassouru za njegovo poročilo.

Z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe se bodo spremenila pravila v proračunskem sektorju in Evropski parlament in Svet bosta v enakovrednem položaju pri soodločanju o vseh odhodkih. To bo pomenilo nov pravni okvir, o katerem bodo morale institucije skrbno premisliti.

Ker je naša skupna obveznost, da zagotovimo neprekinjen in gladek potek proračunskih postopkov in poslovanja, se strinjam s stališči poročevalca, da moramo nujno doseči dogovor o prehodnih smernicah. Ta prehodna pravila so bolj tehnične narave in bodo veljala samo do začetka veljavnosti novega pravnega okvira.

Poročevalec je v svojem poročilu določil prava vprašanja za razpravo. Potrebovali bomo nova pravila za upravljanje prerazporeditev in nova pravila za sprejetje sprememb proračuna. Potrebovali bomo časovni razpored, ki bo omogočal ustrezno vključenost vseh akterjev. Prav tako se bomo morali dogovoriti o jasnih načelih sodelovanja in po potrebi bomo potrebovali nekaj pravil o začasnih dvanajstinah.

Tukaj lahko potrdim, da sem pripravljen predložiti potrebne predloge, da se doseže uravnotežen dogovor. Predlagam, da začnemo razpravljati o teh vprašanjih v dialogu, ki bo potekal med nami to popoldne. Upam, da bodo tri institucije lahko dosegle dogovor na novembrskem spravnem srečanju.

Salvador Garriga Polledo, *v imenu skupine PPE*. – (ES) Gospod predsednik, Lizbonska pogodba bo prinesla številne spremembe, vendar jih bo malo tako korenitih, kot bodo spremembe proračunskega postopka.

Vsak splošni poročevalec za proračun ve, kako deluje sedanja strategija pogajanj z dvema krogoma: očitno bodo za doseganje cilja v enem krogu potrebna dodatna prizadevanja pri sodelovanju in soglasju različnih institucij.

Ta novi položaj že vpliva na sedanja pogajanja o proračunskem postopku in na proračunsko pravno srečanje naslednji teden, ker vemo, da je to zadnjič, da bo to opravljeno na sedanji način. Rad bi čestital Odboru za proračun za hitrost in prilagodljivost, s katerima nam je predložil ta prehodna pravila.

Naslednjih nekaj mesecev bo odločilnih za proračunsko politiko: tu bodo nujne prerazporeditve, tu bodo nujne spremembe proračuna, do katerih bo prišlo v naslednjih nekaj mesecih in ki bodo zahtevale celovit odziv z uporabo novega postopka; in med drugim bo treba z uporabo novega postopka razpravljati o proračunskih ravnotežjih, ki spreminjajo proračun, za kar bo potrebna velika odgovornost vseh institucij.

V zvezi s temi prehodnimi pravili moja skupina meni, da si bomo morali vsi dodatno prizadevati, vendar bo imel zlasti prihodnji predsednik Sveta zelo pomembno vlogo, predvsem pri ohranjanju sedanjega „prijateljskega sporazuma“. Možno je, da bo Svet zamikalo, da bi skušal ravnati tako, da bi pri zelo nujnih proračunskih zadevah, kot je Evropska služba za zunanjepolitično delovanje, dal prednost sebi, vendar bodo tri institucije očitno v enakovrednem položaju in Parlament bo imel veliko čuta za odgovornost.

Göran Färm, v imenu skupine *S&D*. – (SV) Gospod predsednik, Lizbonska pogodba bo prinesla velike spremembe, zlasti na proračunskem področju. Kakor so poudarili že mnogi, je najpomembnejša sprememba to, da bo odpravljena razlika med področjema obveznih in neobveznih odhodkov. Evropski parlament bo imel zato pristojnost soodločanja o celotnem proračunu in imeli bomo nov, poenostavljen proračunski postopek. Pogodba je zdaj pripravljena in potrjena, vendar to ne pomeni, da lahko takoj preidemo na novi postopek.

Prvič, povsem se strinjamo glede izvrševanja letošnjega proračunskega postopka v skladu s starimi pravili, saj bi poskus, da bi to spremenili sredi obravnave proračuna, povzročil zmešnjavo. Drugič, preden lahko v celoti uporabimo novo pogodbo, potrebujemo nov medinstitucionalni sporazum. Potrebujemo posodobljeno finančno uredbo in nov, na pogajanjih ponovno dogovorjen dolgoročni proračun, večletni finančni okvir, kot del te nove zakonodaje.

Za to bo potreben čas. Tako za to, da bi se leta 2010 lahko začelo delo na proračunu, potrebujemo številne prehodne določbe. Rad bi izkoristil priložnost, da se zahvalim predsedniku Odbora za proračun gospodu Lamassouru, ki je zelo hitro prevzel pobudo za to poročilo in ga pripravil v rekordnem času, a je obenem vseeno tesno sodeloval z različnimi skupinami v odboru. Zahvaljujem se vam.

V poročilu smo vključili tudi številna mnenja o naravi novih trajnih rešitev. Zlasti socialni demokrati smo predložili nekaj mnenj. Najpomembnejše je, da se zagotovi, da se nove pristojnosti Parlamenta uporabljajo tudi v prehodnem obdobju in da se s predlogi, ki jih je treba vložiti, v prihodnosti doseže nov medinstitucionalni sporazum in da je treba revidirano finančno uredbo šteti za sveženj, tako da dosežemo funkcionalno celoto brez prekrivanja in težav pri razlagi.

Upam, da se bomo v današnjem dialogu lahko dogovorili tudi o prvih elementih tega. Za konec naj samo povem, da je sprememba, ki jo bo to pomenilo za proračunski postopek, dober primer poenostavitve in zmanjšanja birokratskih postopkov, kar celotna EU nujno potrebuje.

Anne E. Jensen, v imenu skupine *ALDE*. – (DA) Gospod predsednik, tudi jaz bi rada na začetku povedala, kako zadovoljna sem, da imamo zdaj Lizbonsko pogodbo, pogodbo, ki bo seveda dala Parlamentu več pristojnosti nad proračunom in spremenila način, kako sprejemamo letni proračun EU. Smo v prehodni fazi, v kateri se proračun za leto 2010 sprejema v skladu s staro pogodbo, izvrševanje proračuna pa se bo nadziralo in spremljalo v skladu z novo pogodbo. Vendar to rešujemo v praksi, začeli smo s poročilom gospoda Lamassoura in rada bi se mu zahvalila za to, da je tako hitro prevzel pobudo. Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo v celoti podpira poročilo, ki nakazuje, kako naj obravnavamo spremembe proračuna in prerazporeditve ter druge stvari, ki so že bile omenjene.

Skupina Evropa svobode in demokracije je vložila številne spremembe, v katerih predlaga odpravo sprememb proračuna in prerazporeditev. Lahko vam povem, da bo skupina ALDE glasovala proti vsem predlogom skupine EFD. Strinjamo se z gospodom Lamassourom, da je treba število sprememb proračuna zmanjšati. Vendar se med letom dogajajo nepričakovane stvari in zato potrebujemo tak instrument. Poleg tega imajo tak instrument tudi nacionalni parlamenti. Spremembe je mogoče opraviti med letom. Seveda bo že samo naraščajoče število prošenj za denar iz Sklada za prilagoditev globalizaciji v povezavi z velikim številom

odpovedi vzrok za številne spremembe proračuna. Tudi možnosti prerazporeditev med računi ne smemo odpraviti. Obstajajo zelo stroga pravila o tem, koliko lahko Komisija prerazporedi in kako je treba to narediti – tega ni mogoče narediti na enostaven način, pa naj si Komisija to še tako želi. Prej mora vprašati Parlament in Svet.

V poročilu je poudarjeno tudi to, da bi bilo treba zdaj spremeniti tudi finančno uredbo in medinstitucionalni sporazum, in zelo se veselim, da bomo kmalu prejeli predlog Komisije.

Helga Trüpel, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, komisar, v imenu Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze bi rada povedala, da jasno podpiramo mandat za predsednika Odbora za proračun Alaina Lamassoura. Prepričani smo, da bo zelo dobro in zelo samozvestno vodil pogajanja v prehodnem obdobju, v katerem trenutno smo. Vemo, da pri prehodu od veljavnosti Pogodbe iz Nice na Lizbonsko pogodbo – ki smo jo vsi pričakovali in ki jo potrebujemo, da bo Evropa postala bolj demokratična in preglednejša – potrebujemo jasna pravila.

Odbor za proračun je skupaj s Svetom in drugimi odgovoren za pripravo evropskega proračuna in Svetu jasno sporočamo, da bomo varovali in okrepili svoje parlamentarne pravice. Ne bomo dopustili – in to velja tudi za pogajanja pod vodstvom gospoda Lamassoura –, da bi se te pravice na kakršen koli način okrnile, saj smo povsem prepričani, da se razmerje moči ne sme spremeniti v prid Svetu.

Rada bi vas opomnila, da je v zvezi z novimi proračuni v naslednjih nekaj letih nujno potrebno, da države članice in Evropski parlament z resnično evropskim duhom skupaj oblikujejo evropski proračun. Šele potem bomo Evropsko unijo lahko usposobili za prihodnost. V zvezi s finančnimi predpisi, zlasti v zvezi s tem, kako se denar dejansko razdeljuje državam članicam in znotraj držav članic, bi vas rada opomnila tudi na to, da mora to seveda potekati na način, ki je zavarovan pred zlorabo. Ne sme biti nobenih škandalov ali goljufij, vendar je treba finančne predpise tudi poenostaviti in jih narediti preglednejše, tako da naši evropski programi ne bodo povzročali lokalnih težav, temveč bodo dejansko dosegli ljudi. Tako bi morali oblikovati našo evropsko proračunsko politiko v naslednjih nekaj letih.

Marta Andreassen, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, v skladu s poročilom poslanke gospe Guy-Quint iz aprila 2008 bi moral biti novi pravni okvir v zvezi s proračunskimi zadevami zdaj pripravljen za sprejetje. Vse institucije so dosegle dogovor, da bo tako, da bi se izognili kakršni koli pravni praznini. Zato ne potrebujemo prehodnih smernic za proračunske zadeve.

Poročilo poslanca gospoda Lamassoura se osredotoča na odobritev sprememb proračuna in prerazporeditev, to dvoje pa predstavlja tvegane in neustrezne prakse, ki kažejo na pomanjkanje strokovnosti v zvezi s pripravo proračuna in postopkom načrtovanja in so v prehodnih obdobjih gotovo bolj tvegane.

Sedanje število sprememb proračuna je preveliko in ni niti v skladu s pogoji, določenimi v členu 37 finančne uredbe.

Tudi sedanje število prerazporeditev je preveliko, do česar pa ne bi prišlo, če bi bil proračun načrtovan z boljšim razumevanjem potreb različnih sektorjev v različnih državah.

Kot članica Odbora za proračun sem osupla, da je skoraj celoten odbor, razen mene, odobril vse te zahteve za prerazporeditve.

Zato se v prehodnem obdobju ne bi smelo odobriti nobene spremembe proračuna ali prerazporeditve, vsa prizadevanja pa bi se morala osredotočiti na sprejetje pravnega okvira, da se prepreči nadaljnja škoda za interese davkoplačevalcev.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Gospod predsednik, nizozemska Stranka za svobodo (PVV) je prvič v Evropskem parlamentu in je pretresena zaradi lakomnega odnosa poslancev tega parlamenta. V tem smislu je Parlament podoben anti-parlamentu. Zdi se, da je cilj potegniti čim več denarja iz žepov delavnih državljanov Evrope in zlasti Nizozemske.

Za priljubljene teme levice, kot sta podnebje in razvojna pomoč, se zapravljajo milijarde, medtem ko na Nizozemskem ljudje ne prejemajo oskrbe v domovih za ostarele, starostna meja za državno starostno pokojnino (AOW) se je povišala na 67 let, policija pa je prisiljena v krčenje proračuna. Gospod predsednik, ta parlament bi moral biti tu za državljane, namesto tega pa zgolj uresničuje svoje lastne politično korektne, potratne načrte in načrte svojih izbranih prijateljev.

Žal so Irci potrdili odurno Lizbonsko pogodbo, vendar so vsaj imeli izbiro. Stranka PVV meni, da je sramotno, da je bila Nizozemcem vsiljena ta grozljiva pogodba. A žal je to resničnost in na žalost se bomo tudi mi morali naučiti živeti z njo.

Stranka PVV konstruktivno sodeluje v tem parlamentu. Vendar tega poročila ne moremo podpreti. Nizozemska je največja neto plačnica na državljana in želimo, da se to zelo kmalu spremeni. Poročevalca prosim, naj v poročilo vključi izjavo, da Evropski parlament poziva Svet, naj čim prej odpravi dejstvo, da je Nizozemska nenehno v položaju največje neto plačnice na državljana.

Če bo to navedeno v poročilu, bodo v tej dvorani med današnjim glasovanjem zeleno zasvetile še štiri lučke. To vidim kot odlično priložnost za poročevalca. Naj dodam, da bomo podprli vse spremembe, ki jih je vložila Skupina Evropa svobode in demokracije.

László Surján (PPE). – (HU) Gospe in gospodje, po prvi svetovni vojni so bile na Madžarskem v Budimpešti zgrajenečasne barake za bolnišnično zdravljenje vojnih ujetnikov, ki so se vrnili domov. Tečasne barake so v uporabi še danes.

Želimo uvesti prehodne postopkovne predpise, da bi zagotovili proračunski postopek. Menim, da je gospod Lamassoure, poročevalec in predsednik odbora, omenil in želi, da bi se izvajala načela, ki bodo trajala vsaj tako dolgo kot ravnokar omenjenečasne barake, ki se uporabljajo že 90 let. Izjemno pomembno je, da smo plačali visoko ceno za Lizbonsko pogodbo. Odrekli smo se določenim načelom in državljani ene države, Češke republike, bodo imeli manj koristi od človekovih pravic kot večina Evropejcev. Naša temeljna dolžnost je, da to pogodbo, ki smo jo tako drago plačali, izvajamo gladko, brez prehodov in učinkovito. Menim, da predlogi, k potrditvi izvajanja katerih zdaj poziva poročevalec, več kot ustrezno služijo temu namenu. Zato si moja skupina želi, da bi jih velika večina v Parlamentu sprejela brez vsakršnih sprememb.

Za konec, še vedno v zvezi z časnimi stvarmi, pred nekaj desetletji se je pojavil oglas, ki je sporočal, da so bila za sovjetske častnike, ki so bili časno napoteni na Madžarsko, zgrajena stanovanja, namenjena trajnemu lastništvu. To pomeni, da ne glede na to, kako trajno je po našem mnenju nekaj, to po določenem času zastara. Upam, da bodo te sedanje predpise po prenehanju njihove veljavnosti nadomestili boljši predpisi. V upanju na to pozivam vse, da podprejo ta predlog.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Gospod predsednik, kakor je bilo že povedano, bo Lizbonska pogodba končno začela veljati in nekaj učinkov tega začetka veljavnosti bo čutili takoj po podpisu Pogodbe; na primer, od januarja bodo del dela Odbora za proračun morala urejati nova pravila. Zato v treh institucijah že pripravljamočasna pravila, ki bodo urejala naše delo medtem, ko bomo razpravljali o novih uredbah, ki jih omenja Pogodba, in jih sprejemali.

V celoti podpiramo poročilo gospoda Lamassoura. Menimo, da sklepom poročila ni več kaj dodati. Upam samo, da bo v dialogu, ki se začel med tremi institucijami, prevladalo soglasje in da nihče ne bo skušal nagniti tehtnice sebi v prid.

Z vašim dovoljenjem bi rada podala nekaj pripomb, ker imam vtis, da včasih v delu Odbora za proračun prevladuje določen optimizem in da smo zaradi tega optimizma sprejeli uvodno izjavo, ki potrjuje, da Lizbonska pogodba znatno poenostavlja proračunski postopek.

Pravkar sem prišla v ta parlament in očitno nisem imela nobenih izkušenj z evropskim proračunom, vendar me iskreno povedano to, kar sem lahko prebrala o novih proračunskih določbah, ne navdaja s tem optimizmom. Postopek bo kompleksen in, glede na stopnjo soglasja ali bolj verjetno pomanjkanja soglasja med Parlamentom in Svetom, zapleten. Vendar tega ne bomo vedeli zagotovo, dokler nekaj proračunskih postopkov ne bo opravljenih v skladu z novimi pravili.

Že takoj zdaj pa vemo, kakšna je miselnost Sveta, in v zvezi s tem drži, da nisem preveč optimistična, ker lahko vidim, da se Svet skuša polastiti čim več moči, da bi lahko blokiral vse odločitve, ki nasprotujejo ortodoksni liniji. To pomeni, da želi biti sposoben blokirati vse odločitve, ki vodijo k temu, da bi se zapravljen sam evro več, kot je načrtovano, pa naj se zgodi kar koli. Če je tako, če Svet želi obdržati ves nadzor, menim, da dela veliko napako, ker potrebuje močan Parlament, s katerim lahko sodeluje.

Timo Soini (EFD). – (FI) Gospod predsednik, podpiram utemeljene predloge, ki jih je predložila moja kolegica gospa Andreasen. V tem poročilu pozdravljate obstoj Lizbonske pogodbe. To je vaša pravica, vendar kar se mene tiče, bom ponovno povedal, da me žalosti, ko vidim, da se tepta naša samostojnost. Zmagali ste, vendar bomo mi tu in bomo vaša slaba vest, ker uveljavitev Lizbonske pogodbe ni bila izpeljana na pravi način. Vprašanje samostojnosti bo vedno prisotno. V poročilu je omenjeno, da bo za uveljavitev te finančne

ustave – tako je navedeno – potrebnih več sprememb zakonodaje. Torej ste priznali. Potemtakem gre za ustavo: finančno, politično in pravno. Imeli smo prav in naš boj za samostojnost se bo tu nadaljeval.

(Aplavz)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, nobenega dvoma ni, da Lizbonska pogodba uvaja daljnosežne spremembe v zvezi s proračunom in postopki za njegovo sprejemanje. Omenil bom samo odpravo razlike med obveznimi in neobveznimi odhodki, ki naj bi okrepila položaj Parlamenta, in priznanje večletnega finančnega okvira kot pravno zavezujočega zakonodajnega akta. Enako pomembna je poenostavitev proračunskega postopka.

Medtem ko mislimo na te spremembe, pa ne smemo pozabiti na njihovo učinkovito izvajanje, tako da lahko zagotovimo čim enostavnejši prehod na nova načela. To je še posebej pomembno z vidika upravičencev do proračunskih sredstev EU.

Zdaj je pred nami naloga, da določimo področja, na katerih sočasne smernice najbolj potrebne. Zato bi rad izrazil podporo temu poročilu in vsem prizadevanjem, da se sprejmejo sredstva za ureditev proračunskih zadev v skladu z novo pogodbo.

Reimer Böge (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, osebno in kot poročevalec za večletno finančno načrtovanje toplo pozdravljam poročilo predsednika našega odbora gospoda Lamassoura, saj gradi potrebne mostove, med drugim v smislu pravne varnosti, ki jih potrebujemo, dokler ne dosežemo dogovora o potrebni prilagoditvi medinstitucionalnega sporazuma in o nadaljnjih tehničnih postopkih, ki jih moramo urediti v skladu s pravnim redom Pogodbe. Rad bi jasno poudaril, da ta resolucija pojasnjuje tudi, da bo celoten sveženj za nas ostal nespremenjen za prihodnja pogajanja – od vprašanja prilagoditve medinstitucionalnega sporazuma do vprašanja, kako bomo vzajemno delovali s prihodnjo službo za zunanjepolitično delovanje, na primer v čisto proračunskem smislu.

Ob upoštevanju obstoječega sporazuma menim tudi, da je prav, da se zadevna ocena delovanja obstoječega medinstitucionalnega sporazuma – rekel bi tako tehnično kot z vidika proračunske politike – ustrezno vključi v ta postopek celotnega svežnja za izvajanje Lizbonske pogodbe. Poleg tega to ne pomeni samo vprašanja tehnike in postopkov, temveč tudi preučitev potrebnih prožnosti in možnosti odstopanja v proračunu, če res nameravamo izvajati Lizbonsko pogodbo na področju proračunske politike.

Jiří Havel (S&D). – (CS) Gospod predsednik, na začetku bi se rad zahvalil gospodu Lamassouru za poročilo, ki ga je pripravil. Menim, da je ta dokument potreben in da je bil ustrezno hitro pripravljen. Vemo, da bo Lizbonska pogodba dejansko začela veljati decembra letos in vsekakor potrebujemo to poročilo. Rad bi se odzval na nekatere govore, v katerih je bila omenjena veljavnost Lizbonske pogodbe. Lizbonska pogodba je zdaj veljavna in nima smisla še naprej razpravljati o njej. Prav tako bi rad spregovoril o pripombi Lászla Surjána. V imenu Češke republike bi gospodu Surjānu rad obljubil, da bodo češki socialni demokrati naredili vse, da bo izjema, ki jo zahteva predsednik Klaus, preklicana v imenu Češke republike, saj menimo, da je nezaslišana.

Lajos Bokros (ECR). – (HU) Tudi Skupina Evropskih konzervativcev in reformistov z veseljem podpira prehodne postopkovne smernice o proračunskih zadevah, vendar s precej pomembnim dodatkom, da tudi mi ne želimo, da bi prehodne postopkovne smernice o proračunskih zadevah postale trajne. Po drugi strani menimo, da je prehod med dvema različnima sistemoma potreben, tako da je treba pripraviti prehodne postopkovne smernice. Ni nujno, da bo postopek zaradi tega izpostavljen nevarnosti odvečnih prerazporeditev. Pravzaprav moramo v prihodnje preprečiti razmere, ko se prerazporeditve opravljajo vsak teden in vsak mesec. Zato je treba v trajnih smernicah določiti, da takih prerazporeditev ni mogoče opraviti več kot dvakrat na leto, tako da bomo lahko ohranili enotnost, stabilnost in preglednost proračuna.

Predsednik. – Gospod Lamassoure, to se vam bo morda zgodilo prvič v življenju, vendar vam predsednik, če tako želite, daje na voljo 15 minut časa za govor, da končate to razpravo.

Verjetno lahko poveste, kar koli želite, ali pa se držite dveh minut, ki sta v dnevnem redu predvideni za vaše sklepe in pripombe!

Alain Lamassoure, poročevalec. – (FR) Gospod predsednik, ne bom zlorabil te izjemne pravice, ki ste mi jo podelili.

Rad bi se zahvalil vsem govornikom iz skupin, ki podpirajo glavne predloge poročila, in vsem skupinam zagotovil, da si bomo z Evropsko komisijo in Svetom še naprej prizadevali za uspešno končanje teh pogajanj

v enakem ekipnem duhu. Menim, da nam je razprava pokazala, da je ta načela podprla zelo velika večina. Gospa Andreassen – ki je ni več tukaj – je vložila številne spremembe, ki jih ne moremo preučiti, ker se nam mudi.

Poudaril bi, da bo po 1. decembru v Uniji nekaj novih institucij: predsednik Evropskega sveta, visoki predstavnik s povsem novimi pristojnostmi in Evropska služba za zunanje politično delovanje. Zato bomo morali sprejeti nekaj izjemno hitrih proračunskih odločitev, če želimo, da začne nova pogodba veljati na določeni datum.

Žal smo izgubili že preveč časa s pridobivanjem soglasja 27 držav, ratifikacijo v 27 parlamentih ali s strani 27 narodov, da bi Lizbonska pogodba začela veljati do konca leta, in zdaj je naša dolžnost zagotoviti, da se prehodne določbe lahko čim prej dokončajo in uporabijo.

Gospe Gardiazábal Rubial zagotavljam, da končni sporazum morda ne bo temeljil na enostavnosti, ki si je želimo in jo potrebujemo, vendar bomo vsekakor skušali zagotoviti, da bo zadovoljil vse institucije in da bo zagotovil učinkovitost, preglednost in demokratični značaj, ki jih Evropska unija zelo potrebuje.

Predsednik. – S tem je razprava končana.

Glasovanje bo potekalo ob 11.00.

Pisne izjave (člen 149)

Georgios Stavrakakis (S&D), v pisni obliki. – (EL) Najprej naj čestitam poročevalcu za odlično delo, ki ga je končal v zelo kratkem času. Začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe je pomemben korak pri združevanju Evropske unije, pri krepitvi njenih institucij in pri poglobljanju naše evropske identitete. Obenem Lizbonska pogodba uvaja pomembne spremembe postopka za odobritev proračuna Skupnosti. Ob upoštevanju posebnosti proračunskega postopka moramo zagotoviti odobritev prehodnih smernic na naslednjih srečanjih s Svetom, pred odobritvijo pravnih besedil, ki jih določa nova pogodba. Te prehodne določbe morajo zagotoviti enako obravnavanje institucij – zlasti Parlamenta – v skladu z novimi pristojnostmi, ki jih bo pridobil v skladu z novo pogodbo. Vendar mora biti poleg tega, da zagotovimo odobritev prehodnih določb, naša prednostna naloga tudi takojšen predlog in potem odobritev ureditve, ki vključuje večletni finančni okvir Evropske unije in finančno uredbo. Predloga Evropske komisije za obe besedili bi morala biti predložena v svežnju, ki bo predmet skupnih pogajanj s Svetom.

(Seja je bila prekinjena ob 10.45 in se je nadaljevala ob 11.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD PITTELLA

podpredsednik

7. Sprejetje zapisnika prehodne seje: gl. zapisnik

***

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rada bi vas opozorila na to, da boste na svojih mizah našli mapo v zvezi z nagrado Lux, filmsko nagrado, ki jo boste podelili.

Naj vas opomnim, da imate možnost glasovati. Vaša dolžnost je, da glasujete, da izberete enega od treh tekmovalnih filmov. V svojih mapah imate program filmov, ki se prikazujejo. Imate tudi DVD s filmom, ki je bil nagrajen leta 2007 in je bil preveden v 23 jezikov in še sedem drugih jezikov. Zamišljeno je, da naj bi vsi v Evropski uniji lahko gledali te filme.

Prosim vas, da naredite dvoje: prvič, pojdite in si oglejte filme; in drugič, glasujte. Glasovanje je zelo preprosto: postopek je v vaši mapi; glasujete lahko na spletnem mestu, filme pa lahko gledate tudi na televiziji na kanalu 77.

Prosim vas, da si ogledate te filme. To so imenitna dela, ki izražajo evropske vrednote. Izbrati morate enega, dva ali tri. Sami presodite; pomembno je, da ta parlament glasuje jasno in v velikem številu. Zato vas prosim, da se udeležite tega glasovanja. To je imenitna pobuda. To je državljanska pobuda, ki naj bi spodbudila evropske vrednote in evropske filmske ustvarjalce.

Vi ste na vrsti; še vedno imate en teden, naslednji teden, za glasovanje. Računam na vas.

Zahvaljujem se predsednici Odbora za kulturo in izobraževanje gospe Pack, ki je veliko prispevala k tej zadevi. Obe vas prosiva, da se odzovete v velikem številu in glasujete.

Predsednik. – Zahvaljujem se gospe Durant, ki nam je dala naloge za konec tedna, ki jih bomo gotovo zelo pozorno in zelo skrbno opravili.

8. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za podrobnosti o izidu glasovanja: glej zapisnik)

8.1. Državljeni tretjih držav, ki morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume ali pa so te zahteve oproščeni (A7-0042/2009, Tanja Fajon) (glasovanje)

- Pred končnim glasovanjem:

Tanja Fajon, poročevalka. – Gospod predsednik, kakor je bilo napovedano včeraj na razpravi, dosežen je bil dogovor o politični skupni izjavi Evropskega parlamenta in Sveta, s katero se obe instituciji zavezujeta k čimprejšnjemu nadaljevanju dokončanja postopka za Bosno in Albanijo, kar Komisija podpira. Zdaj bi rada prebrala besedilo izjave.

“Evropska unija odločno podpira cilj, da se ukine vizumski režim za vse države Zahodnega Balkana. Evropski parlament in Svet priznavata, da Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Črna gora in Srbija izpolnjujejo vse pogoje za liberalizacijo vizumskega režima. To je omogočilo, da so bile spremembe Uredbe (ES) št. 539/2001 sprejete pravočasno, tako da se te tri države 19. decembra 2009 lahko pridružijo brezvizumskemu režimu.

Evropski parlament in Svet izražata upanje, da bosta tudi Albanija ter Bosna in Hercegovina kmalu izpolnili vse pogoje za liberalizacijo vizumskega režima. Zato Evropski parlament in Svet pozivata ti dve državi, naj naredita vse za izpolnitev vseh meril iz načrtov Komisije.

Evropski parlament in Svet pozivata Komisijo, naj predloži zakonodajni predlog spremembe Uredbe (ES) št. 539/2001 čim oceni, da je posamezna država izpolnila merila iz načrtov, z namenom, da se čim prej doseže liberalizacija vizumskega režima za državljane teh držav.

Evropski parlament in Svet bosta preučila predlog spremembe Uredbe v zvezi z Albanijo ter Bosno in Hercegovino po hitrem postopku.“

Algirdas Šemeta, član Komisije. – Komisija pozdravlja dejstvo, da je Parlament pozitivno sprejel ta zakonodajni predlog včeraj na plenarnem zasedanju. Sprejetje tega predloga bo imelo oprijemljiv vpliv na državljane zadevnih držav.

Kakor je bilo rečeno včeraj, Bosna in Hercegovina ter Albanija ne bosta pozabljeni. Komisija bo predložila predloge za oprostitev vizumske obveznosti v teh državah čim prej v letu 2010, ko bosta ti državi izpolnili potrebne predpogoje iz načrta.

V zvezi s tem Komisija podpira skupno izjavo Sveta in Parlamenta.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Gospod predsednik, rada bi samo povedala, da je obžalovanja vredno, da švedsko predsedstvo danes ni moglo biti zastopano tukaj na ustrezni ministrski ravni, ker ni bilo povabljen.

Švedsko predsedstvo se je pogajalo o skupni izjavi, ki je glavni politični uspeh na področju liberalizacije vizumskega režima. To dolgujemo predsedstvu, vendar nimamo niti možnosti, da bi se zahvalili. Rada bi, da se v zapisnik vključi, da predsedstvo Sveta ni prisotno ne zato, ker noče biti prisotno, temveč zato, ker mu ni bila izrečena dobrodošlica.

Predsednik. – Gospa Corazza Bildt, popolnoma razumem to, kar pravite. Vendar želim pojasniti, da se Svet lahko kadar koli udeleži naših srečanj. Tako ima pravico biti tukaj; ni treba, da je povabljen.

8.2. Letni delovni načrt programa Progress za leto 2010 in seznam dejavnosti po političnih področjih (glasovanje)

8.3. Vrh EU-Rusija, 18. november 2009 v Stockholmu (glasovanje)

- Pred glasovanjem o spremembi 9

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Gospod predsednik, rad bi vložil naslednji predlog spremembe, katerega besedilo je bilo oblikovano po posvetu s predlagateljico predloga. Besedilo bom prebral v angleščini.

„obsoja kruti umor Makšaripa Auševa, znanega borca za človekove pravice in predstavnika opozicije, ki je bil ustreljen v Ingušetiji;“. Potem bi sledil izbris, nadaljevalo pa bi se tako: „poziva zlasti ruske oblasti, naj sprejmejo preventivne zaščitne ukrepe v zvezi z zagovorniki človekovih pravic, na primer naj začnejo preiskavo takoj, ko sta tožilec in pravosodni sistem obveščena, da so bili ogroženi;“.

To bi bilo jasno sporočilo in zato bi rad podprl takšno spremembo skupaj s skupino Zelenih, ki je spremembo dala na glasovanje.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

- Pred glasovanjem o uvodni izjavi E

Vytautas Landsbergis (PPE). – Gospod predsednik, ker umik podpisa Rusije s pogodbe o energetski listini ni osamljen dogodek, temveč metoda, ki je bila do zdaj že večkrat uporabljena, bi se splačalo vstaviti zapis, da zadnji umik „na splošno zmanjšuje zanesljivost podpisa te države“.

Pri prizadevanju za nove podpise bi od naše spoštovane partnerice morali zahtevati več resnosti v prihodnje.

(Ustna sprememba ni bila sprejeta)

- Pred glasovanjem o uvodni izjavi H

Vytautas Landsbergis (PPE). – Gospod predsednik, v uvodni izjavi H je napaka bodisi zaradi redakcijske napake bodisi opustitve, ker je v nasprotju s pravo sliko omenjen nedavni spor „med Gruzijo in njenima separatističnima regijama“. Tukaj manjka beseda.

V skladu s poročilom misije za ugotavljanje dejstev je bila to vojna ali vojaški spopad v Gruziji med Rusijo in Gruzijo, v katerega je bilo vpletenih tudi nekaj dodatnih enot zaveznikov Rusije in plačancev s severnega Kavkaza. Torej bi resoluciji, ki naj ne bi bila naivna ali pristranska, morali dodati: „med Rusijo in Gruzijo in njenima separatističnima regijama“.

Nihče zares ne misli, da je vojska Južne Osetije bombardirala Gori in se približala Tbilisiju. Zato je predsednik Sarkozy odletel na obisk k predsedniku Medvedjevu in ne k predsedniku Kokoitiju.

Zapolnimo to nenamerno vrzel z jasnostjo.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

8.4. Skupno načrtovanje raziskav za boj proti nevrodegenerativnim boleznim, zlasti Alzheimerjevi bolezni (glasovanje)

8.5. Dejavnosti evropskega varuha človekovih pravic (2008) (A7-0020/2009, Chrysoula Paliadeli) (glasovanje)

8.6. Prehodne postopkovne smernice o proračunskih zadevah v luči začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe (A7-0045/2009, Alain Lamassoure) (glasovanje)

9. Obrazložitev glasovanja

- Ustne obrazložitve glasovanja:

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, naj obrazložim svoje glasovanje o vizumskih pravicah državljanov Zahodnega Balkana. Neomajno stališče leve je, da ima vsakdo pravico do prostega gibanja in potovanja; zato bi moral imeti vsak državljan pravico do potovanja in vstopa v Evropsko unijo.

Medtem ko se zato strinjam s tem, da se državljane Zahodnega Balkana oprosti vizumskih omejitev, sem glasoval proti resoluciji, ker način, na katerega obravnava vprašanje in omenja Kosovo, pravzaprav predstavlja *de facto* potrditev enostranskega priznanja Kosova kot neodvisne države.

Menim, da je to v nasprotju z Ustanovno listino ZN in Resolucijo Varnostnega sveta 1244 (1999). To je praksa, ki je zdrsnila v smer, ki ne spodbuja mirnega reševanja razlik, varnosti ali stabilnosti na območju.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Gospod predsednik, glede poročila gospe Fajon bi v imenu španske delegacije Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) rad poudaril, da se kljub temu, da smo glasovali za poročilo, ne strinjamo z uvodno izjavo 2 a, dodano s spremembo 4, v kateri je navedeno, da bi Komisija morala „začeti dialog o vizumskem režimu s Kosovom, da bi se oblikoval časovni načrt za poenostavitev in liberalizacijo vizumskega režima, podoben načrtom za druge države Zahodnega Balkana“.

Moja delegacija meni, da Kosovo ne more biti v enakem položaju kot države Zahodnega Balkana. Poudaril bi, da španske oblasti ali katera koli druga država članica Kosova ni priznala.

Ker se je hkrati z glasovanjem o spremembi, ki sem jo omenil, glasovalo tudi o številnih drugih spremembah, nismo mogli glasovati proti, vendar bi radi, da se v zapisnik vključi, da se ne strinjamo z njeno vsebino.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Gospod predsednik, želela sem le povedati, da bi morali poudariti, da je skupna izjava resnično velik uspeh. V skupni izjavi smo dali močno politično sporočilo v podporo pospešitvi odobritve prostih vizumov za vse prebivalce Zahodnega Balkana. Takšen politični uspeh smo lahko dosegli po zaslugi odgovornega stališča skupine PPE, zaradi katerega se je proces obnovil in je spet na pravi poti na zanesljivi pravni podlagi v skladu s pogodbami. Izsiljena vstavev politične izjave v zakonsko prilogo je bilo zgolj zavajajoča in je poslala napačno sporočilo, ki je prebivalcem regije vzbudilo lažna pričakovanja.

Rada bi samo povedala, da sem preživela eno leto in pol obleganja in obstreljevanja Sarajeva. Zavzemala se bom za pospešitev odobritve vizumov za moje prijatelje in tamkajšnje prebivalce, dokler tega naslednje poletje ne dosežemo.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Gospod predsednik, rad bi govoril o poročilu gospe Paliadeli, predvsem ker menim, da mora evropski varuh človekovih pravic pravzaprav zastopati državljane Evropske unije. V zadnjem letu je varuh človekovih pravic storil nekaj, kar je povsem v nasprotju s to pristojnostjo, saj je pokleknil pred gospodarskimi interesi in se jim je dovolil izrabiti. Na Komisijo je naslovil vprašanje, v katerem se pritožuje, da je več držav prepovedalo divje živali v cirkusih. Menim, da to ni naloga varuha človekovih pravic. Delo varuha človekovih pravic ni, da varuje nekaj lastnikov cirkusov, ki še delajo z divjimi živalmi, in se ne postavi na stran velike večine ljudi, ki najverjetneje podpirajo to prepoved glede divjih živali in so povsem zadovoljni s cirkusi brez divjih živali.

Zato menim, da njegova dejavnost v tem primeru ni pozitivna, in sem zato glasoval proti temu poročilu.

10. Dobrodošlica

Predsednik. – Z veseljem pozdravljam delegacijo političnih predstavnikov in drugih obiskovalcev iz kanadskega parlamenta in kanadske misije v Evropski uniji, ki sedijo na častni galeriji. Člani delegacije so v Bruslju, da bi se sestali s svojimi kolegi iz Evropskega parlamenta na 32. medparlamentarnem srečanju med Evropskim parlamentom in Kanado.

Ta teden so v ponedeljek in torek imeli priložnost govoriti s številnimi našimi poslanci, včeraj pa so se v Ypresu udeležili spominske slovesnosti ob dnevu veteranov. Delegaciji želim prijetno bivanje v Evropski uniji še naprej.

11. Obrazložitev glasovanja (nadaljevanje)

– Ustna obrazložitev glasovanja:

Krisztina Morvai (NI). – (HU) V poročilu evropskega varuha človekovih pravic se ne odražajo izkušnje, ki sem jih imela jaz kot odvetnica za človekove pravice na Madžarskem. V poročilu ni omenjeno, da je

jeseni leta 2006 policija po navodilih vlade ranila, zaprla in podvrgla lažnim kazenskim postopkom več sto mirnih pešcev in demonstrantov, ki so obeležili poseben dogodek. EU je molčala. Prav tako molči v zvezi z dejstvom, da od takrat policija redno in nezakonito preverja dokumente tistih, ki so demonstrirali za spremembo, ter jih snema z videokamerami, nezakonito nadleguje in jim pogosto samovoljno odvzame prostost.

Po zaslugi nezaslišanega pasivnega odnosa Evropske unije je zaradi suma „terorističnega dejanja“ zdaj prav tako že več mesecev pridržanih 16 opozicijskih aktivistov. Njihovo „glavno kaznivo dejanje“ je, da so ustanovili gibanje za razkrivanje korupcije vlade. Način, kako so bili preiskani njihovi domovi in zaplenjeno njihovo imetje, skupaj z nenehnim, očitnim kršenjem njihovih pravic kot pripornikov, v celoti nasprotuje evropskim standardom človekovih pravic.

Na primer, naključne, zastraševalne hišne preiskave je opravilo veliko število zamaskiranih komandosov brez vsakršne pooblaščenega zaupne osebe ali drugega jamstva. Računalniki so bili zaplenjeni brez vsakršnega upoštevanja zakonski smernic in brez vsakršne strokovne evidence trenutno shranjenih podatkov, kar je oblastem omogočilo, da so ponaredile dokaze in ponovno obračunale s političnimi nasprotniki. Pričakujemo jasno posredovanje EU. Glasovala sem proti.

Pisne obrazložitve glasovanja:

- Poročilo: Tanja Fajon (A7-0042/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *v pisni obliki*. – (LT) Povezovanje je izvrsten ukrep za ohranjanje miru in ta ukrep se lahko uporabi za države Zahodnega Balkana. Pomembno je doseči napredek, ustvariti ugodnejše pogoje za poenostavitev vizumskega režima. Države imajo priložnost razviti tesnejše vezi s sosednjimi državami in Evropsko unijo. Liberalizacija vizumskega režima temelji na regionalni strategiji in evropski perspektivi brez diskriminacije katere koli države Zahodnega Balkana. Enaka merila, ki so bila določena v akcijskih načrtih za liberalizacijo vizumskega režima, bi morala veljati za vse zadevne države. Nerešeno pa ostaja vprašanje Kosova in Albanije. Kdaj bodo državljani teh dveh držav lahko izkoristili brezvizumski režim? Strinjam se, da je treba čim prej pripraviti akcijski načrt in da se morajo čim prej začeti nujni pogovori. Albanija in Bosna morata dohiteti Makedonijo, Črno goro in Srbijo. Vizumsko obveznost je treba ukiniti takoj, ko Albanija in Bosna izpolnita vse potrebne zahteve.

Carlos Coelho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Strategija Evropske unije za regijo nekdanje Jugoslavije je bila pred približno petimi leti opredeljena v Solunski agendi. Prebivalcem Zahodnega Balkana je zagotovila evropsko perspektivo in predvidela vprašanje liberalizacije vizumske obveznosti. Leta 2008 se je slovensko predsedstvo odločilo začeti pogajanja.

Pet držav Zahodnega Balkana se pogaja o tej liberalizaciji, vendar po poročilu Komisije kljub temu, da so vse dosegle znaten napredek, le tri od njih (Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Črna gora in Srbija) izpolnjujejo pogoje za to, da se ta liberalizacija kmalu izvede, medtem ko se za Bosno in Hercegovino ter Albanijo šteje, da še nista pripravljeni. Strinjam se, da ne moremo ustvariti precedensa s tem, da znižamo dogovorjena merila. Pripravljeni smo pozdraviti Bosno in Hercegovino ter Albanijo, ko bosta pripravljeni izpolniti pogoje, ki so bili določeni.

Cornelia Ernst (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (DE) Na splošno menim, da so odprave in poenostavitve vizumskih pravil pozitivni ukrepi za sobivanje (prebivalcev in izboljšanje sodelovanja med državami. Zlasti za Zahodni Balkan je pomembno, da se vsem državam regije zagotovi takšna perspektiva. Zato toplo pozdravljam dejstvo, da se Bosna in Hercegovina ter Albanija vključita v te ureditve. Vendar odprava vizumskega režima za nekatere ne sme biti na škodo drugih državljanov Zahodnega Balkana. Tako bi bilo, če bi samo bosanski Srbi in bosanski Hrvati lahko uživali odpravo vizumske obveznosti, medtem ko bosanski muslimani tega ne bi mogli. Podpiram tudi srednjeročne rešitve za Kosovo. Pri tem bi poudarila, da je Kosovo sestavni del Srbije in po mednarodnem pravu nima nobenega statusa. Vendar nas to ne razrešuje obveznosti, da preučimo, kako naj se ta država in njeni državljani obravnavajo v prihodnje.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Tukaj predlagani vizumski režim, proti kateremu smo glasovali, je velik korak nazaj za te države nekdanje Jugoslavije. V socializmu so njihovi državljani lahko potovali v države, ki so zdaj v Evropski uniji, brez vizuma, zdaj pa ga morajo imeti.

Poleg tega je ta režim poln protislovij. Čeprav predvideva poenostavitev vizumskih postopkov, še vedno zahteva vrsto neutemeljenih postopkov in zahteva, da se v potne liste vključijo biometrični podatki, kar resno ogroža pravico do zasebnosti in varstva osebnih podatkov ter krši pravice državljanov teh držav.

Obenem se ohranijo nesprejemljivi sporazumi za vračanje oseb s stalnim prebivališčem brez dovoljenja. Države morajo podpisati te sporazume, da lahko pristopijo k sistemu poenostavitve vizumskih postopkov. To poleg kršenja pravic priseljencev v takih razmerah predstavlja tudi nesprejemljiv pritisk na te države in izsiljevanje teh držav.

Poročilo vključuje tudi dialog s Kosovom o njegovi vključitvi v ta proces. To posredno predstavlja priznanje ter krši mednarodno pravo in suverenost Srbije nad tem ozemljem.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Evropska politika sistematične liberalizacije vizumskih postopkov je ideološki poskus, da se po uničenju notranjih meja Evropske unije uničijo še njene zunanje meje. To bo imelo še predobro znane posledice: eksplozijo migracijskih tokov in čezmejnega prometa, če niti ne omenim izjemnih priložnosti za teroriste vseh prepričanj.

Zahteva, da se na seznam držav, katerih državljani so oproščeni vizumske obveznosti, tako rekoč „vnaprej“ vključijo države, kot sta Albanija in Bosna, je napačna. Še bolj nesprejemljiva pa je zahteva, da se na ta seznam vključi Kosovo! Zakaj ne vključimo vseh držav sveta v imenu prostega pretoka oseb po vsem svetu in ne glede na najosnovnejše varnostne ukrepe, ki jih tisti na oblasti vendar dolgujejo svojim narodom!

Poleg tega, ali je treba koga opomniti na pogoje tako imenovane neodvisnosti Kosova z enostransko razglasitvijo? Ali je treba koga opomniti, da te neodvisnosti niti niso priznale vse države Evropske unije? Na koncu, ali je treba koga opomniti na žalostno usodo kosovskih Srbov, ki so preganjani na zdaj kolonizirani zemlji svojih prednikov?

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za poročilo gospe Fajon o liberalizaciji vizumskega režima za Zahodni Balkan, ker ima Evropski parlament odgovornost, da vsem državam Zahodnega Balkana odločno sporoči, da jih podpiramo pri njihovih prizadevanjih za izpolnitev meril, ki jih je v zvezi z liberalizacijo vizumske politike določila Evropska komisija. Ta merila so v primeru Srbije in Črne gore že izpolnjena, za Albanijo in Bosno pa zaenkrat še ni mogoče prižgati zelene luči.

Veliko mladih iz teh držav se počuti tako, kot so se včasih počutili mladi Vzhodni Nemci na drugi strani zidu. Vendar je danes težko verjeti, da samo lučaj od Slovenije mladi ne morejo spoznati Evrope ali si predstavljati prihodnosti v EU. Bosna je tako izpolnila skoraj 90 % meril, ki jih je določila Komisija. Nadaljevati moramo, ker se politične razmere lahko poslabšajo, če ne bomo poslali močnega sporočila. Za konec, dejansko bo treba najti rešitev v zvezi s položajem Kosova, edinega dela Balkana, ki je izključen iz tega procesa.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Ukrepe za liberalizacijo vizumske obveznosti za državljane balkanskih držav je treba pozdraviti. Ker se stabilizacijsko-pridružitveni procesi s temi državami razvijajo in te države od statusa možnih kandidatk napredujejo k statusu kandidat, se zdi ustrezno, da imajo njihovi državljani več svobode gibanja. V celoti podpiram spremembo, ki je bila vložena v imenu moje skupine. Ta parlament je že pozval vse države članice EU, naj priznajo neodvisnost Kosova, in Srbija bi morala na svojih mejah s Kosovom izvajati enake ukrepe in nadzore, kot jih izvaja na drugih mednarodno priznanih mejah.

Isabella Lövin (Verts/ALE), v pisni obliki. – (SV) Seveda podpiram poenostavitev potovanja za državljane tretjih držav, ki želijo potovati v EU, vključno z državljani balkanskih držav, in zato sem si želela podpreti to poročilo. Na žalost so bile sprejete številne spremembe, ki zahtevajo vključitev biometričnih podatkov v potne liste. To utegne povzročiti pomanjkanje pravne varnosti in poseg v zasebnost in zato sem se vzdržala končnega glasovanja.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Zavračamo potrditev odprave vizumov, ki se zahteva za Srbijo, Makedonijo, Črno goro, Albanijo ter Bosno in Hercegovino.

To poročilo zavračamo, ker ne sprejemamo tega, da se nam vsiljuje *de facto* priznanje Kosova kot države.

Španija, Ciper, Grčija, Romunija, Slovaška in Bolgarija močno nasprotujejo temu. Tako še vedno ni skupnega stališča EU o tej zadevi. Vendar začetek pogajanj s Kosovom o liberalizaciji vizumskega režima, kakor se zahteva v poročilu, predpostavlja priznanje ustanovitve države Kosovo. To je povsem v nasprotju s spoštovanjem mednarodnega prava.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Čeprav sem glasoval za to poročilo, menim, da je treba ta proces skrbno spremljati. Odprava vizumov za državljane teh držav od nas zahteva, da jasno določimo okoliščine, v katerih se to izvede. Predvsem moramo upoštevati to, da se je treba boriti proti nezakonitemu priseljevanju, trgovanju z ljudmi in organiziranemu kriminalu.

Menim, da je zaradi vseh teh razlogov previdnost Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) pri Albaniji ter Bosni in Hercegovini popolnoma upravičena, in ponavljam, da je treba države, ki so dobile možnost za odpravo vizumov, skrbno opazovati. Varnost meja Evrope mora biti skrb evropske politike; sicer, če olajšamo vstop, utegnemo pokazati, da nismo sposobni ohraniti in izvajati pravil v EU.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Ne nasprotujem liberalizaciji vizumskih postopkov za države Zahodnega Balkana. Vendar sem glasoval proti poročilu gospe Fajon, ker je nesprijemljivo pomisliti na liberalizacijo vizumskih postopkov za Kosovo, medtem ko ne priznavamo njegove neodvisnosti. V smislu mednarodnega prava je neodvisnost Kosova nezakonito dejanje; zato se EU ne more pogajati o liberalizaciji vizumskih postopkov ali katerem koli drugem vidiku z ozemljem, katerega neodvisnost je nezakonita. Glasovati za poročilo gospe Fajon pomeni posredno priznati neodvisnost Kosova in to ni sprejemljivo. Poleg tega v nobenem primeru ne moremo sprejeti zahtev za biometrične podatke za izdajo vizumov.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Ukinitve vizumske obveznosti za Srbijo, Črno goro in Makedonijo je treba toplo pozdraviti, saj je priporočilo Komisije sledilo skrbni oceni in izpolnitvi določenih zahtev. Vendar je vključitev Bosne in Hercegovine ter Albanije treba zavrniti. Obstaja nevarnost, da bi vključitev teh držav dala prosto pot organiziranemu kriminalu, trgovanju z ljudmi in priseljevanju. Kosovo lahko svojo vlado trenutno vzdržuje zgolj ob velikanski pomoči EU in zaradi tega so pogajanja o odpravi vizumov trenutno nesmiselna. Bolje moramo obveščati o podlagi za te odločitve, obenem pa Albaniji, Kosovu ter Bosni in Hercegovini pojasniti, da morajo vložiti še veliko prizadevanj za to, da bodo pripravljeni na pridružitve evropskemu klubu.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Razprava o pogojih in možnostih za poenostavitev vizumske obveznosti je potekala za pet držav Zahodnega Balkana – Albanijo, Bosno in Hercegovino, Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo, Črno goro in Srbijo. V skladu s predlogom Komisije so Makedonija, Črna gora in Srbija izpolnile večino meril in zato bo vizumska obveznost zanje zdaj odpravljena. Poročilo, o katerem razpravljamo, omenja tudi napredek Albanije ter Bosne in Hercegovine ter ustrezen prenos teh držav v bližnji prihodnosti na pozitivni seznam držav, za katere velja brezvizumski režim. Zaradi možnosti nezakonitega priseljevanja iz teh držav ter zaskrbljujoče nagnjenosti k skrajnemu islamizmu, zlasti v Bosni in Hercegovini ter Albaniji, glasujem proti sprejetju tega poročila. Poleg tega bi bila moja domovina Avstrija zaradi geografske bližine Zahodnega Balkana še posebej prizadeta. Vizumska obveznost za zadevne države predstavlja določeno oviro nezaželenemu priseljevanju in zato bi jo bilo treba zaenkrat obdržati.

Carl Schlyter (Verts/ALE), v pisni obliki. – (SV) Seveda podpiram poenostavitev potovanja za državljane tretjih držav, ki želijo potovati v EU. To vključuje tudi državljane balkanskih držav in zato sem si želel podpreti to poročilo. Na žalost so bile sprejete številne spremembe, ki zahtevajo vključitev biometričnih podatkov v potne liste. Temu sem vedno nasprotoval, saj je to poseg v zasebnost, posledica tega pa je tudi pomanjkanje pravne varnosti. Zato sem se vzdržal končnega glasovanja.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Ker podpiram ukinitve vizumov za kratkoročno bivanje, sem glasovala za poročilo gospe Fajon, saj je poročilo korak v pravo smer. Zaradi tega ukrepa večina državljanov zadevnih držav ne bo več podvržena upravnim formalnostim, ki jih veleposlaništva zahtevajo za izdajo vizumov.

Vseeno obžalujem, da ta odprava velja le za imetnike biometričnih potnih listov, saj menim, da to ni združljivo z varstvom osebnih podatkov in zasebnosti.

Osupla sem tudi, ker bosta le dve od treh skupnosti Bosne in Hercegovine, Srbi in Hrvati, imeli koristi od tega ukrepa in ker bodo prebivalci Kosova izključeni iz tega ukrepa.

Statusa evropskih državljanov se ne sme izrabljati za reševanje vprašanja statusa držav članic, še manj pa za oživiljanje že zdaj velikih napetosti med njimi.

Na Balkanu morajo biti vsi državljani Evropske unije obravnavani enakovredno. Prosti pretok oseb mora biti temeljna pravica v Evropi.

- Predlog resolucije: Letni delovni načrt programa Progress za leto 2010 in seznam dejavnosti po političnih področjih

Regina Bastos (PPE), v pisni obliki. – (PT) Namen predloga Komisije je uvesti nov evropski mikrofinančni instrument za zaposlovanje, ki bo brezposelnim osebam dal možnost za nov začetek in bo nekaterim najbolj prikrajšanim skupinam v Evropi, vključno z mladimi, utrl pot za ustanovitev lastnih podjetij. Ta instrument

bo razširil doseg finančne podpore, ki je posebej namenjena novim podjetnikom pri sedanji zmanjšani ponudbi posojil. Vendar se ne morem strinjati s predlogom Komisije, da se del proračuna (100 milijonov EUR) iz programa Progress – program Skupnosti za zaposlovanje in socialno solidarnost – prerazporedi v evropski mikrofinančni instrument. S prerazporeditvijo zneskov iz programa Progress bi se poslalo napačno sporočilo, saj je program Progress namenjen najranljivejšim družbenim skupinam. Evropski mikrofinančni instrument mora imeti ločeno proračunsko vrstico.

David Casa (PPE), *v pisni obliki*. – Ker Parlament mikrofinančnega instrumenta še ni pregledal, še ni jasno, ali bi sredstva, ki bodo dana na voljo temu instrumentu, lahko izvirala iz programa Progress. Zaradi tega je ključno, da Komisija ne dodeli sredstev, ki so trenutno v programu Progress. Zato sem glasoval za to resolucijo.

Proinsias De Rossa (S&D), *v pisni obliki*. – Glasoval sem za to resolucijo, ker nasprotujem osnutku, ki ga je za letni delovni načrt programa Progress za leto 2010 predložila Komisija, saj je Komisija očitno prekoračila svoje pristojnosti. Proračunska sredstva iz programa Progress je poskušala prerazporediti v mikrofinančni instrument, preden je Evropski parlament sprejel odločitev. Komisija mora spoštovati posebno pravico Parlamenta in počakati, da vse tri institucije, Evropski parlament, Svet in Komisija, dosežejo dogovor o mikrofinančnem instrumentu, preden predloži osnutek letnega delovnega načrta programa Progress.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovali smo za to resolucijo, ker se strinjamo z Odborom za zaposlovanje in socialne zadeve, ki nasprotuje stališču Evropske komisije, da se programu Progress odvzame denar zato, da se vključi v financiranje programa mikroposojil. Če Komisija želi vzpostaviti shemo mikroposojil, naj to naredi z novimi sredstvi in ne na račun programa Progress.

Kakor koli že, Evropski parlament še ni pregledal predlogov Komisije o mikrofinančnem instrumentu in zato Komisija ne bi smela sprejeti posebnih ukrepov glede financiranja programa Progress, dokler zakonodajni postopek o mikrofinančnem instrumentu ne bo zaključen.

Zato obstaja jasno nasprotovanje sprejetju osnutka sklepa Komisije o letnem delovnem načrtu programa Progress za leto 2010 in seznamu dejavnosti po političnih področjih.

Menimo tudi, da bi bilo prav, da bi Komisija umaknila osnutek sklepa o letnem delovnem načrtu programa Progress za leto 2010 in seznamu dejavnosti po političnih področjih ter predložila nov predlog.

Livia Járóka (PPE), *v pisni obliki*. – (HU) Gospe in gospodje, v sedanjem svetovnem gospodarskem nazadovanju so enostavni finančni instrumenti, ki lahko financirajo podjetja, zlasti v nerazvitih regijah ali za nerazvite družbene skupine, še posebej pomembni. Sistem mikroposojil, ki deluje v številnih državah in na več celinah, je dokazal tudi, da ta sistem z zagotavljanjem ustreznega usposabljanja in spremljanja lahko nudi pomoč najranljivejšim skupinam, ki se morajo spoprijemati s hudimi težavami na trgu dela. Mikrofinančni instrument Progress, ki ga je predlagala Evropska komisija, je izjemno pomembna pobuda, ki bi lahko imela to vlogo pri ponovnem vključevanju skupin, ki jih je prizadela socialna izključenost. Vendar bi bilo razumno, da bi Evropska komisija umaknila svoj predlog v zvezi z letnim delovnim načrtom programa Progress za leto 2010 in sozakonodajalcev ne bi postavila pred izvršeno dejstvo, dokler ne bo vzpostavljen in ne bo potekal postopek soodločanja med Komisijo in Evropskim parlamentom in dokler proračun za mikrofinančni instrument ne bo povsem jasen. To pomeni, da bi Evropski parlament po končanem postopku soodločanja lahko sprejel svobodno, odgovorno odločitev o tem pomembnem vprašanju.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Glasoval sem za predlog resolucije o osnutku sklepa Komisije o mikrofinančnem instrumentu Progress, saj menim, da je nujno potrebno, da se zakonodajni postopek konča pred sprejetjem nadaljnjih ukrepov. Vsebinsko seveda podpiram zamisel o uvedbi mikrofinančnega instrumenta.

Derek Vaughan (S&D), *v pisni obliki*. – Odločil sem se podpreti ta predlog resolucije, ker nasprotujem predlogu Komisije, da se finančni okvir programa za zaposlovanje in socialno solidarnost – Progress zmanjša za 100 milijonov EUR in da se ta denar prerazporedi v evropski mikrofinančni instrument za zaposlovanje in socialno vključenost. Program Progress zdaj deluje že tri leta in skupni učinek je pozitiven. Pozdravljam predlog o uvedbi mikrofinančnega instrumenta, saj menim, da bo s povečanjem ponudbe in dostopnosti mikroposojil pomagal ponuditi nov začetek za nekatere najbolj prikrajšane skupine v Evropi in po drugi strani ljudem pomagal ustanoviti lastna podjetja. Vendar menim, da prerazporeditev sredstev v mikrofinančni instrument ne sme ogroziti programa Progress. Želim si, da bi se oba programa izvajala v celoti, in zaradi tega sem glasoval za ta predlog.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta o letnem delovnem načrtu programa Progress za leto 2010 in seznamu dejavnosti po političnih področjih. Menim, da je pomembno, da Parlament, Svet in Komisija najprej dosežejo dogovor o predlogu, da se uvede program Progress, evropski mikrofinančni instrument za zaposlovanje in socialno vključenost, ter o predlogu, da se spremeni program Skupnosti Progress. V skladu s tema predlogoma naj bi se 100 milijonov EUR prerazporedilo v financiranje programa Progress, novega evropskega mikrofinančnega instrumenta, ki spodbuja zaposlovanje in socialno solidarnost, da bi se izvajala „Skupna zaveza za zaposlovanje“, omenjena v sporočilu Komisije KOM(2009)257. Menim, da znesek 100 milijonov EUR ne zadostuje za to, da bi se dosegli predlagani cilji. Zato sem glasovala za to, da Komisija umakne osnutek sklepa o letnem delovnem načrtu za leto 2010 kot delu programa Progress in seznamu dejavnosti po političnih področjih ter da predloži nov predlog, ko bo začela veljati Lizbonska pogodba in ko bodo Evropski parlament, Svet in Komisija sprejeli sporazum o predlogu Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2009)0333) in spremenjenem predlogu (KOM(2009)0340).

- Predlog resolucije: Vrh EU-Rusija, 18. november 2009 v Stockholmu

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam prizadevanja Evropske unije za krepitev njenih odnosov z Rusijo, s čimer prispeva k večji stabilnosti, varnosti in blaginji Evrope. Eno najpomembnejših področij sodelovanja v odnosih med EU in Rusijo je predvsem področje energije in varnosti oskrbe z energijo. Bistveno je, da se vzpostavi stabilnost, ki je potrebna za zagotavljanje zanesljive preskrbe držav članic EU in njihovih porabnikov.

Upam, da bodo dialog o energiji in zaveze, sprejete na bližnjem vrhunskem srečanju med EU in Rusijo, dolgoročno vodili do večje preglednosti in vitalnosti energetskega sektorja in da bo ta sektor posledično lahko pomagal vzpostaviti nove strukturne odnose med obema stranema z razvojem trgovinskega in gospodarskega sodelovanja. Enako pomembno je sodelovanje med EU in Rusijo pri podnebnih spremembah, da se zagotovi svetovni sporazum na konferenci v Københavnu. Poudarila bi strateški značaj odnosov med EU in Rusijo in njihov prispevek k postopku vzajemnega razumevanja in zaupanja, ki je bistven za vzpostavljanje miru in stabilnosti po vsej evropski celini.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – 18. novembra 2009 bo potekalo vrhunsko srečanje med EU in Rusijo. V zadnjih letih sta Evropska unija in Rusija razvili trden odnos. Vendar obstajajo določena področja, ki jih je treba okrepiti. Menim, da zadevna resolucija primerno obravnava ta področja, in zato sem glasoval za to resolucijo.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za to resolucijo, saj menim, da je to vrhunsko srečanje še posebej pomembno, ker bo potekalo tik pred konferenco o podnebnih spremembah v Københavnu, in da utegne biti odlična priložnost za krepitev odnosov med EU in Rusijo. To partnerstvo ima lahko odločilno vlogo na svetovnem prizorišču ob upoštevanju vplivov gospodarske in finančne krize, priprav na København in podpisa prihodnjega sporazuma za vzpostavitev sistema zgodnjega opozarjanja, da se zagotovi zanesljivejša oskrba z energijo med EU in Rusijo in tako spodbudi nadaljnje sodelovanje na tem področju.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) V času, ko ponovno združena Evropa praznuje 20. obletnico padca berlinskega zida, so odnosi med EU in Rusijo še posebej pomembni in si zaslužijo skrben premislek.

Danes je jasno, da je val optimizma v zvezi s svobodo in demokracijo, ki je prišel po padcu železne zavese, močno nazadoval in da je Rusija daleč od demokratične pravne države, ki je bila predvidena takrat in ki si jo vsi še vedno želijo. Zato je samoumevno, da so ljudje razočarani nad počasnim napredovanjem sprememb.

Po drugi strani moram odločno obsoditi revizionistična prizadevanja evropske leveice, da se olepšajo grozljivi zločini komunizma in slikajo popolni svetovi v preteklosti, kar je žaljivo do spomina na tiste, ki so se borili za osvoboditev ljudi izpod sovjetskega totalitarizma.

Ta vrh je priložnost, da EU okrepi svoje odnose z Rusijo in da to naredi na dosleden način, ki je produktiven za obe strani, ne da bi zanemarila odločnost in previdnost, ki sta potrebni pri vprašanjih, kot so energija, obramba, demokracija in človekove pravice.

Podelitev nagrade Saharova organizaciji Memorial razkriva, koliko je treba še narediti, in kaže na veliko pozornost, ki jo ta parlament namenja Rusiji. Upam, da bodo druge evropske institucije sledile njegovemu vzoru.

Ian Hughton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za resolucijo o Rusiji. Rusija je ena najpomembnejših partneric EU in pomembno je, da imata EU in Rusija trden delovni odnos. Na bližnjem vrhu v Stockholmu bo potekala razprava o vrsti vprašanj, ki so pomembna za EU, Rusijo in pravzaprav za širšo svetovno skupnost, Parlament pa je danes poslal poenoteno sporočilo, v katerem so poudarjena področja, ki so ključnega pomena.

Jean-Marie Le Pen (NI), v pisni obliki. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Rusija je nedvomno edina država na svetu, ki pri vas nikoli ne naleti na odobravanje in katere zahteve, potrebe in občutljivost sistematično prikrivate. Res je, da je bila polovica Evrope skoraj 50 let pod sovjetskim jarmom, da so tanki krvavo zatrli težnje po svobodi, v Budimpešti leta 1956, v Pragi leta 1968, na Poljskem ...

Vendar je bilo takrat vaše nestrinjanje veliko bolj diskretno – če je obstajalo! Koliko evropskih voditeljev je celo po padcu berlinskega zida leta 1989 upalo in si želelo, da bi se komunizem zgolj reformiral in da bi se ohranil *status quo*? Kakor da bi bilo mogoče reformirati najbolj krvavo diktaturo 20. stoletja in njenih 150 milijonov žrtev!

Vendar Rusija ni ZSSR. To je čudovita država, s katero moramo vzpostaviti privilegirane odnose, ker imamo skupne interese in vzajemne koristi od takih odnosov, vendar predvsem, ker je Rusija v nasprotju s Turčijo nedvomno del evropske geografije, kulture, duha in civilizacije.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Bližnje vrhunsko srečanje med EU in Rusijo bo potekalo 20 let po padcu berlinskega zida. Simbolika dogodka nas opominja na dve temeljni zamisli, ki ju je treba ohraniti v ospredju.

Prvič, vrednote svobode, spoštovanja temeljnih pravic, demokracije, miru in suverenosti držav ostajajo v celoti veljavne in vodijo Evropsko unijo pri njenih notranjih in zunanjih politikah, voditi pa morajo tudi državo, kot je Rusija, katere vloga v mednarodni družbi je in mora biti temeljna. Vendar moram z zaskrbljenostjo poudariti, da se Rusija ni izkazala kot akterka, ki jo vodijo te vrednote.

Zadnjih 20 let nas tudi opominja, da so odnosi Evrope z Rusijo zdaj drugačni, saj temeljijo na dialogu. Rusija ni zaveznica Evrope, s katero imamo skupne vrednote; je sosed, s katero imamo skupno geografsko območje, različne poglede in skupne interese, kot je položaj v Afganistanu. Ta dejstva morajo biti naše izhodišče za pripravo novega sporazuma o sodelovanju v prihodnosti. Padec komunizma ne pomeni konca razlik, vendar pa v teh odnosih pomeni konec konfrontacije.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) EU in Rusija imata veliko odgovornost glede stabilnosti, varnosti in blaginje vse Evrope.

Eden od namenov sodelovanja med EU in Rusijo v okviru četverice bi moral biti izvajanje pritiska na Izrael, naj se s sporazumi zaveže, da bo zaustavil gradnjo naselij in obnovil pogajanja, da se najde hitra rešitev za ustanovitev neodvisne palestinske države. Menimo, da bi morali zunanji odnosi temeljiti na spoštovanju suverenosti in ozemeljske celovitosti vseh držav in ne na vzpostavljanju območij vpliva.

Pozdravljamo stalno izmenjavo stališč o človekovih pravicah v Rusiji. Vendar opažamo zaskrbljenost, ki jo Rusija izraža v zvezi s kršitvami človekovih pravic v EU, zlasti v zvezi z rusko govorečimi manjšinami v baltskih državah.

Vzdržal sem se glasovanja o tej resoluciji, ker Konfederalna skupina Evropske združene levice – Zelene nordijske levice nasprotuje vsakršni pobudi, ki bi lahko vodila v novo oboroževalno tekmo. Nasprotujemo načrtom ZDA, da se na ozemlju države članice EU zgradi raketni ščit. Prav tako zavračamo vsakršno obliko sodelovanja med ZDA, Rusijo, EU in Natom pri gradnji raketnega obrambnega sistema.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Čeprav skupni predlog resolucije o vrhunskem srečanju med EU in Rusijo omenja naše pomembne skupne vezi in interese, v določenih točkah predstavlja nesprejemljivo vmešavanje v notranje zadeve. Predlog skuša Rusiji prepovedati, da bi se pogajala s posameznimi državami članicami EU o energetskih projektih. Pristransko mnenje EU o sporu v Gruziji, pri katerem Unija očitno podpira Gruzijo, je v nasprotju z vlogo EU kot pravične in neodvisne opazovalke. Celotni ton tega predloga ne bi pomagal izboljšati odnosov s to za Evropo pomembno državo. Zato sem glasoval proti temu predlogu resolucije.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Vsekakor v Rusiji obstajajo primanjkljaji v zvezi z demokracijo in pravno državo. Vseeno menim, da se ne bi smeli spuščati v hinavsko vmešavanje v notranjepolitične zadeve drugih držav, zlasti ob upoštevanju tega, da EU nikakor ni v položaju, da bi bila vzor demokracije.

Menim, da je tudi naše pristransko mnenje o sporu v Gruziji napaka. Zaradi teh pomislov sem glasoval proti predlogu resolucije o vrhunskem srečanju med EU in Rusijo.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Podprl sem resolucijo o vrhunskem srečanju med EU in Rusijo, ker je bližnje vrhunsko srečanje med Evropsko unijo in Rusijo v Stockholmu priložnost za premislek o najpomembnejših težavah tega strateškega sodelovanja. Razvoj učinkovite formule za dialog z Rusko federacijo zahteva enotno in skupno politiko držav članic Evropske unije. Ne smemo pozabiti, da mora biti pogoj za uresničitev takšnega koncepta to, da presežemo interese posameznih držav članic. Zamisel o enotni in skupni politiki je še posebej pomembna v okviru varnosti evropske energetske politike. Pri tem vprašanju mora biti skupni interes Evropske unije nad prizadevanji, da se v odnosih z Rusijo zastopajo zasebni interesi.

Naslednja pomembna zadeva za odnose med Evropsko unijo in Rusijo je vprašanje vzhodnega partnerstva. Rusija bi morala razumeti, da ta projekt ni usmerjen proti Rusiji. Priprava strategije za zagotovitev stabilizacije in razvoja v regiji je ugodna tako za države EU kot za Rusijo. Pomemben izziv za dvostranske odnose je tudi merilo za ocenjevanje težave v zvezi s spoštovanjem človekovih pravic in načel pravne države v Rusiji. Države EU bi se morale vprašati, ali je v strogo evropskem smislu mogoče priznati, da so nekateri ukrepi Rusije povsem demokratični.

Peter Skinner (S&D), v pisni obliki. – Odnosi med EU in Rusijo so očitno več kot le trgovina. Mnogo državljanov EU je zelo zaskrbljenih zaradi stanja na področju človekovih pravic v Rusiji. Revščina in kriminal še vedno nenehno opozarjata na pogosto šibek gospodarski položaj mnogih v Rusiji, zlasti ostarelih.

V zvezi s tistimi, ki si prizadevajo za demokratične reforme, je tudi jasno, da takšnemu pogumu/nestrinjanju sledi nadlegovanje in včasih skrajno nasilje. Novinarjem in mednarodno spoštovanim borcev za človekove pravice je treba dati največje pravice in zaščito katerega koli demokratičnega sistema. Umor Makšaripa Auševa poudarja brutalnost, ki žal sledi nasprotovanju.

Bogusław Sonik (PPE), v pisni obliki. – (PL) Trenutno z Rusijo potekajo pogajanja, ki so se začela lani. Ta pogajanja zadevajo nov sporazum med EU in Rusijo in upoštevajo sedanji sporazum o partnerstvu in sodelovanju med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Rusko federacijo na drugi. Parlament je vedno poudarjal pomen vprašanj, kot so človekove pravice, varnost oskrbe z energijo in pravice manjšin, zato se tudi tokrat na vrhunskem srečanju teh zadev ne sme zapostaviti. Dobri odnosi z Rusijo so zelo pomembni za Evropsko unijo, ker je Rusija pomembna in dragocena partnerka v evropskih odnosih, vendar se nikakor ne sme dopustiti, da EU ne bi načela vprašanj, ki so neprijetna za Rusko federacijo. Omembe vredna je zlasti sprememba 3 resolucije o vrhunskem srečanju med EU in Rusijo v Stockholmu, ki jo je sprejel Evropski parlament in s katero je bil resoluciji dodan nov odstavek 9a: „poudarja, da je razvijanje infrastrukturnih povezav med EU in Rusko federacijo koristno za obe strani in ga je treba spodbujati ter poskrbeti, da so njegovi ekonomski in okoljski stroški kar se da nizki; živo spodbuja Rusijo, naj pri projektih energetskega sodelovanja z EU sprejme temeljna načela iz energetske listine“.

Samo skupen odnos vseh držav članic, vključno s skupnim stališčem Sveta, Parlamenta in Komisije, lahko dokončno oblikuje novi okvirni sporazum o sodelovanju med EU in Rusijo.

- Predlog resolucije: Skupno načrtovanje raziskav za boj proti nevrodegenerativnim boleznim, zlasti Alzheimerjevi bolezni

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Za Alzheimerjevo boleznijo in drugimi nevrodegenerativnimi boleznimi boleha neverjetno število državljanov Evropske unije. Trenutno je malo informacij o možnem preprečevanju in zdravljenju teh bolezni. Ker so te bolezni zelo hude, je pomembno, da se na ravni EU naredi več za obravnavanje teh vprašanj. Iz tega razloga sem glasoval za to poročilo.

Nessa Childers (S&D), v pisni obliki. – Za resolucijo sem glasovala, ker je pomembno, da se v Evropi obravnava Alzheimerjeva bolezen. Kot članica Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane sem navajena namenjati čas in trud vprašanju zdaj, da bi imele korist prihodnje generacije. Ker se prebivalstvo Evrope stara, se obeta, da bo Alzheimerjeva bolezen postala bolj razširjena po EU. Zato je pomembno, da Evropski parlament to težavo obravnava zdaj, da poskuša izravnati nekaj škode, ki jo bo povzročila ta razširjenost Alzheimerjeve bolezni.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog resolucije o skupnem načrtovanju raziskav za boj proti nevrodegenerativnim boleznim, ker menim, da je treba ukrepe za pospešitev raziskav teh bolezni, zlasti Alzheimerjeve bolezni, okrepiti na evropski ravni. Ker za Alzheimerjevo boleznijo ali sorodnimi

boleznimi boleha 7,3 milijona ljudi (število, ki se bo po ocenah do leta 2020 podvojilo), je spodbujanje preprečevanja, zgodnje diagnostike in zdravljenja nevrodegenerativnih bolezni še posebej pomembno.

Menim, da je lahko člen 182(5) Lizbonske pogodbe, ki določa postopek soodločanja za izvajanje evropskega raziskovalnega prostora, primerna pravna osnova za bodoče pobude za skupno načrtovanje na tem področju raziskav ob večji udeležnosti Evropskega parlamenta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo za ta predlog resolucije, ker se zavedamo, da za nevrodegenerativnimi boleznimi, kot sta Alzheimerjeva in Parkinsonova bolezen, boleha več kot sedem milijonov ljudi, ki živijo v državah Evropske unije.

Tudi mi pozdravljamo pilotni projekt skupnega načrtovanja raziskav na tem področju, ki ga je predlagala Komisija, čeprav menimo, da to ni dovolj. Vendar priznavamo, da bi bil projekt koristen pri zmanjševanju razdrobljenosti raziskovalnih prizadevanj, saj bi privedel do nastanka kritične mase izkušenj, znanja in finančnih sredstev.

Pomembno je doseči nadaljnji napredek, zlasti z večdisciplinarnim pristopom, ki obsega socialne raziskave počutja bolnikov in njihovih družin, s spodbujanjem življenjskega sloga, ki podpira umsko zdravje, ter znatnim izboljšanjem življenjskih pogojev in splošnega zdravstvenega stanja prebivalstva.

Zavedamo se, da so nevrodegenerativne bolezni, kot sta Alzheimerjeva in Parkinsonova, eden največjih izzivov v zvezi z duševnim zdravjem, zato je treba v boju proti tem boleznim sprejeti trojni izziv: zagotoviti dnevno nego za vse večje število bolnikov, izboljšati pogoje, v katerih se zagotovi veliko te nege, kar pomeni zagotoviti več podpore družinam in negovalcem, ter zajamčiti veliko več sredstev za raziskave, da se število bolnikov zmanjša.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Nevrodegenerativne bolezni, kot sta Alzheimerjeva in Parkinsonova bolezen, bistveno prispevajo k dolgotrajni umski in telesni nezmožnosti. Za njimi boleha več kot sedem milijonov Evropejcev, katerih število se bo v prihodnjih desetletjih zaradi staranja našega prebivalstva verjetno še podvojilo.

Zato podpiram vseevropsko izvajanje katerega koli sistema, ki nam bo omogočil okrepiti prizadevanja za zdravljenje učinkov nevrodegenerativnih bolezni, zlasti Alzheimerjeve in Parkinsonove, na družbeni in javnozdravstveni ravni. Trenutno dejansko ni zdravil za nevrodegenerativne bolezni, čeprav je to eden največjih izzivov Evrope na področju duševnega zdravja, ki ga moramo obravnavati s sredstvi, ki so za to najprimernejša.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Brez zadržkov podpiram resolucijo o nevrodegenerativnih boleznih in pozdravljam usklajevanje na tem področju, ki ga je predlagala EU. Demenca je pomembno vprašanje po vsej Evropi, ki zadeva na milijone posameznikov in družin. Po ocenah je v EU sedem milijonov ljudi z demenco, približno 70 000 na Škotskem – in pričakuje se, da se bodo te številke v prihodnosti povečale. Komisija je izrecno priznala, da je Škotska ena od redkih držav, ki so že začele nacionalno strategijo za boj proti demenci. Delo, ki na Škotskem že poteka, se bo natančno prilegalo predlogom EU in skupaj bomo lahko bolje razumeli in pomagali preprečevati Alzheimerjevo bolezen in druge degenerativne bolezni.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za resolucijo o skupnem načrtovanju raziskav za boj proti nevrodegenerativnim boleznim, zlasti Alzheimerjevi bolezni, ker menim, da je pomembno, da se pospeši skupno raziskovalno delo držav članic v zvezi z nevrodegenerativnimi boleznimi. Ne smemo pozabiti, da za Alzheimerjevo ali podobno boleznijo v Evropi boleha približno 7,3 milijona ljudi; po pričakovanjih se bo to število do leta 2020 podvojilo. Žal trenutno ni zdravil, znanje o preprečevanju in zdravljenju pa je skopo. Zato predlagam, da države članice združijo svoja sredstva in prizadevanja za nadaljnje skupne raziskave, saj bomo, če bomo sodelovali kot Evropejci, v močnejšem položaju za boj proti tem boleznim. Poleg tega pozivam evropske ministre za raziskave, naj 3. decembra sprejmejo podobno stališče. Naj tudi poudarim, da želijo biti poslanci Evropskega parlamenta zdaj bolj kot kdaj koli prej vključeni v prihodnje pobude v zvezi s skupnim načrtovanjem raziskav prek zakonodajnega postopka, ki ga za raziskave določa Lizbonska pogodba, namreč soodločanja.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Približno 7 milijonov ljudi v Evropi boleha za nevrodegenerativnimi boleznimi. Glede na čedalje starejše prebivalstvo Evrope se bo to število v naslednjih nekaj desetletjih verjetno podvojilo. Poleg tega je žalostno tudi to, da metode zdravljenja, ki so trenutno na voljo na področju nevrodegenerativnih bolezni, zgolj upočasnijo napredovanje bolezni in niso namenjene preprečevanju ali dejanskemu zdravljenju bolezni. Zaradi demence in sorodnih bolezni, zlasti Alzheimerjeve

bolezni, nastajajo velikanski izdatki za zdravstvo: letni stroški za bolnika z demenco po ocenah znašajo približno 21 000 EUR. Dodatni stroški nastajajo tudi zaradi težav, povezanih s temi boleznimi, saj bolniki radi zavračajo preiskave dodatnih fizičnih bolezni in se na zdravljenje pogosto odzovejo odklonilno. Evropa je tukaj soočena z velikim izzivom za zdravstveno politiko, pri čemer je izmenjava znanja in najboljše prakse pri postopkih in metodah v okviru skupnih, vseevropskih raziskav gotovo pristop, ki se izplača. Zato podpiram predlog resolucije.

Frédérique Ries (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Resnična javnozdravstvena težava, nevrodegenerativne bolezni in zlasti Alzheimerjeva bolezen, so glavne bolezni, zaradi katerih ljudje, starejši od 65 let, potrebujejo znatno zdravstveno oskrbo. Alzheimerjeva bolezen bo ob pričakovanem staranju evropskega prebivalstva neizogibno postala bolj razširjena: danes za njo boleha sedem milijonov Evropejcev, to število pa se bo v prihodnjih desetletjih verjetno podvojilo.

Zato je pomembno skupno ukrepanje na ravni EU. Zato Evropski parlament deluje kot oglasna deska državljanov, ko prek danes sprejete resolucije poziva k usklajenim raziskovalnim prizadevanjem na tem področju. Prednost je očitno treba dati večdisciplinarnemu pristopu, ki obsega diagnozo, preprečevanje, zdravljenje in podporo bolnikom in njihovim družinam.

Prav tako se moramo odzvati na poziv raziskovalcev, da je potrebnih več prostovoljcev za klinične raziskave, če želimo pomagati zagotoviti, da se v promet dajo učinkovita zdravila za zdravljenje kognitivnih težav. V zvezi s tem je treba izvesti obsežno kampanjo obveščanja, namenjeno družinam.

Drug izziv v zvezi z zagotavljanjem boljše podpore bolnikom in predvsem zadržanjem nastopa simptomov je, da je treba spremeniti umske dejavnosti bolnikov in zagotoviti, da so bolniki umsko dejavni vsak dan.

- Poročilo: Chrysoula Paliadeli (A7-0020/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Menim, da morajo biti državljani, podjetja, nevladne organizacije in vse druge agencije čim bolj obveščeni o vlogi in funkciji evropskega varuha človekovih pravic, saj tudi to lahko pomaga zmanjšati število vloženih pritožb, ki ne spadajo v pristojnost te institucije. Seznanjenost državljanov z delom varuha človekovih pravic je na splošno omejena.

Vzpostavitev novega spletnega mesta na začetku leta 2009 je dobrodošel ukrep. Vendar menim, da je treba okrepiti prizadevanja za to, da se državljanom zagotovijo čim boljše informacije. Zato pozdravljam predlog poročevalke o pripravi interaktivnega priročnika, ki bo državljanom omogočil izvedeti čim več o tem, kako vložiti pritožbo, ter o enostavnem prepoznavanju prave poti za reševanje težav, ki jih imajo.

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za poročilo gospe Paliadeli, ker menim, da je v njem predstavljen popoln in podroben pregled dela evropskega varuha človekovih pravic v zvezi z obravnavanjem in reševanjem pritožb državljanov.

Obenem bi rada čestitala gospodu Diamandourou za delo, ki ga je opravil v letu 2008, in za rekordno število preiskav in rešenih primerov. Evropski varuh človekovih pravic je izjemno pomembna institucija, saj Evropsko unijo približuje njenim državljanom. Ta varuh človekovih pravic zagotavlja, da institucije in organi Evropske unije delujejo v interesu državljanov Evropske unije na pregleden, pravičen, ustrezen in nediskriminatoren način ter povsem v skladu s postopki.

Število v letu 2008 zabeleženih pritožb, ki veljajo za nedopustne, je izjemno veliko in se je v primerjavi s prejšnjimi leti povečalo. Zato menim, da morajo v vsaki državi članici potekati ustrezne, stalne in dinamične kampanje obveščanja. Ker evropski državljani ne vedo, s kom bi bilo najbolje stopiti v stik ob kršenju njihovih pravic, zelo pogosto brez tehtnega razloga stopijo v stik z evropskim varuhom človekovih pravic. Vendar evropski varuh človekovih pravic lahko rešuje le primere slabega upravljanja, ki zadevajo delo institucij Evropske unije. Sodelovanje med evropskim varuhom človekovih pravic in institucijami EU je treba izboljšati.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) To poročilo je jasen in izčrpen pregled dejavnosti evropskega varuha človekovih pravic v letu 2008. Njegova nova zasnova in nov način predstavitve statističnih podatkov sta prispevala k temu, da je to poročilo jasnejše in izčrpnije od prejšnjih.

Varuh človekovih pravic je zabeležil povečanje števila pritožb, ki so bile vložene pri njem, čeprav sta le 802 pritožbi od 3406 pritožb, prejetih v letu 2008, spadali v njegovo pristojnost. Zdi se mi zelo pozitivno, da je pri 36 % zaključenih primerov bila dosežena sporazumna rešitev. Menim, da je število nedopustnih pritožb še vedno preveliko, in potrebna je kampanja obveščanja evropskih državljanov, da se poveča njihova ozaveščenost o funkciji in pristojnostih varuha človekovih pravic.

Ena od prednostnih nalog evropskega varuha človekovih pravic je zagotoviti, da se spoštujejo pravice državljanov iz prava Evropske unije na vsaki ravni v Uniji in da institucije in organi Evropske unije delujejo po najvišjih upravnih standardih. Pomembno je zagotoviti, da državljani dobijo hitre in izčrpne odgovore na svoja vprašanja, pritožbe in peticije, ter tudi okrepiti njihovo zaupanje v Evropsko unijo in njene institucije.

Sylvie Guillaume (S&D), *v pisni obliki*. – (FR) Glasovala sem za poročilo gospe Paliadeli o letnem poročilu o dejavnostih evropskega varuha človekovih pravic gospoda Diamandourosa, ker poročilo omogoča, da se evropski sistem odločanja uporablja vsak dan ob največjem spoštovanju načela odprtosti in čim bližje državljanom.

To je izjemno uporabno pravno sredstvo za državljane, podjetja in druge organizacije po vsej Evropi, ki se soočajo s primeri slabega upravljanja v evropskih institucijah. Posebej vesela sem, da bosta revizija statuta varuha človekovih pravic in zlasti povečanje njegovih pooblastil za preiskavo pomagala zagotoviti, da bodo državljani popolnoma zaupali v njegovo zmožnost, da brez omejitev temeljito razišče njihove pritožbe.

Ian Hughton (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Glasoval sem za poročilo gospe Paliadeli o dejavnostih evropskega varuha človekovih pravic. Varuh človekovih pravic državljanom EU nudi pomembno storitev in pomaga zagotavljati, da evropske institucije delujejo v skladu s pravom in širšimi splošnimi načeli. Ta širša načela zajemajo enakost, nediskriminacijo ter spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin in v skladu s tem sem podprl spremembo moje kolegice gospe Auken, da se jasneje opredeli pojem „slabega upravljanja“.

Iosif Matula (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Glasoval sem za poročilo gospe Paliadeli o dejavnostih evropskega varuha človekovih pravic, ker menim, da je gospod Diamandouros veliko prispeval k reševanju težav državljanov in približevanju institucij Evropske unije državljanom. Obenem želim čestitati poročevalki za njena prizadevanja pri dokončanju tega poročila.

Evropski varuh človekovih pravic je imel ključno vlogo pri spodbujanju preglednosti in odgovornosti v okviru postopka odločanja in upravnega sistema Evropske unije. Iskreno upam, da se bo zaradi 44 preiskav, ki so bile v letu 2008 zaključene s kritično oceno, v prihodnosti zmanjšalo število primerov slabega upravljanja. Podpiram širšo obravnavo izraza „slabo upravljanje“, ki mora zajemati nezakonite upravne akte ali kršitve zavezujočih zakonitih predpisov ali načel ter primere, ko upravni organi opravljajo svoje dolžnosti do državljanov površno, malomarno ali premalo pregledno ali kršijo druga načela dobrega upravljanja.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Glede na pomembno vlogo, ki jo ima evropski varuh človekovih pravic pri spodbujanju preglednosti v odnosih med Evropsko unijo in njenimi državljani, ponovno poudarjam svoje stališče, da so se med vsemi institucijami in organi Skupnosti razvili konstruktivni odnosi.

Willy Meyer (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (ES) Glasoval sem za poročilo gospe Paliadeli o letnem poročilu o dejavnostih evropskega varuha človekovih pravic, ker menim, da je varuh človekovih pravic dejavno in uravnoteženo opravil svoje dolžnosti v zvezi s preučevanjem in obravnavanjem pritožb, vodenjem in sklepanjem preiskav, ohranjanjem konstruktivnih odnosov z institucijami in organi Evropske unije ter večjo ozaveščenostjo državljanov o njihovih pravicah v odnosu do teh institucij in organov. Poudariti je treba dobro sodelovanje med evropskim varuhom človekovih pravic in drugimi evropskimi organi, zlasti Odborom Evropskega parlamenta za peticije. Zaradi tega smo ga z glasovanjem za poročilo želeli podpreti v njegovi vlogi zunanjega nadzornega mehanizma in dragocenega vira predlogov za izboljšanje evropske uprave.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta o dejavnostih evropskega varuha človekovih pravic v letu 2008, ki poudarja naraščajoče število pritožb v zvezi s pomanjkanjem preglednosti EU. Ti podatki me skrbijo. Zato podpiram to resolucijo, ki poziva k temu, da se bolj izpostavijo dejavnosti varuha človekovih pravic. Dejansko je obžalovanja vredno, da 36 % od 355 preiskav, ki jih je varuh človekovih pravic zaključil v letu 2008, zadeva pomanjkanje preglednosti evropskih institucij in vključuje primere, v katerih so bile zavržene prošnje za podatke. Zdi se mi pomembno, da poudarim, da je odgovorna in pregledna uprava Evropske unije zagotovilo za zaupanje, ki ga imajo državljani v Evropsko unijo.

Joanna Senyszyn (S&D), *v pisni obliki*. – (PL) V celoti podpiram resolucijo Evropskega parlamenta o letnem poročilu o dejavnostih evropskega varuha človekovih pravic za leto 2008 in sem glasovala za njeno sprejetje. Predlog za vzpostavitev skupnega spletnega mesta za evropske institucije je še posebej dragocen. To bi zainteresiranim stranem omogočilo najti pravo institucijo za vsako zadevo in nasloviti pisma, vprašanja in pritožbe na ustrezen naslov. To bi bila neprecenljiva pomoč za državljane držav članic EU. Zdaj ima večina ljudi težave s tem. Ljudje se velikokrat obrnejo name s prošnjo za informacije o tem, kje lahko pridejo do dokumentov ali vložijo pritožbo, ker ne vedo, na koga naj se obrnejo. Pisma pošiljajo vse naokoli, potem

pa so ogorčeni, ker ne dobijo odgovorov, in razočarani nad delovanjem institucij EU, vključno z dolgotrajnimi upravnimi postopki. Po drugi strani se mora varuh človekovih pravic namesto, da bi odgovoril na ustrezne pritožbe, spoprijemati z več kot 75 % pritožb, ki niso v njegovi pristojnosti. Novo spletno mesto bi bilo odličen priročnik za pristojnosti evropskih institucij. Evropskega varuha človekovih pravic bi prosila, da do vzpostavitve spletnega mesta vsako pritožbo neposredno posreduje nacionalnemu ali regionalnemu varuhu človekovih pravic z ustrezno pristojnostjo. Podpiram tudi zamisel o izvedbi širše kampanje obveščanja z namenom, da se poveča ozaveščenost državljanov o funkciji in pristojnostih članov evropske mreže varuhov človekovih pravic.

- Poročilo: Alain Lamassoure (A7-0045/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Za prehodno obdobje med Pogodbo iz Nice in Lizbonsko pogodbo potrebujemo jasna pravila v zvezi s proračunom EU.

Glede na to, da so naslednji meseci odločilni za proračunsko politiko Evropske unije in da se bodo po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe do začetka leta 2010 vrstile proračunske prerazporeditve ali revizije, je za to prehodno obdobje treba vzpostaviti jasen postopek, da se omogoči izvrševanje proračuna in sprejetje sprememb proračuna. V okviru proračunskega pravnega postopka, predvidenega za 19. november, morajo Evropska komisija, Svet Evropske unije in Evropski parlament doseči dogovor o sprejetju prehodnih smernic. Delegacija Evropskega parlamenta mora v okviru pogajanj zavzeti odločno in trdno stališče. Zato sem glasovala za poročilo gospoda Lamassoura.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe bo spremenil sedanji proračunski okvir EU in posledično bo treba sprejeti pravne akte za izvajanje tega okvira. Mednje sodijo zlasti sprejetje nove uredbe o večletnem finančnem okviru in finančne uredbe o novih načelih za sprejetje in izvrševanje proračuna ter odobritev novih medinstitucionalnih sporazumov. Ker bo celotni postopek sprejemanja teh novih ukrepov trajal več mesecev, se strinjam s poročevalcem, da so potrebne prehodne smernice, ki morajo biti pripravljene ob začetku veljavnosti Pogodbe.

Te smernice bodo pomembne za to, da se institucijam omogoči izvrševanje proračuna in sprejemanje sprememb proračuna, po potrebi pa bodo pomembne tudi za proračunski postopek za leto 2011.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam skorajšnji začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe, ki krepi vlogo Parlamenta na več področjih, zlasti proračunskem. Strinjam se s poročilom gospoda Lamassoura o prehodnih postopkovnih smernicah in zato sem glasoval za to poročilo, saj so do začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe potrebni prehodni ukrepi.

Rad bi čestital poročevalcu za njegov proaktivni pristop in kakovost opravljenega dela. Poudaril bi, da se prehodni ukrepi ne smejo oddaljiti od splošnih načel iz nove pogodbe in prav tako ne smejo ogroziti nobenega prihodnjega zakonodajnega postopka. Prav tako moram poudariti, da je treba zmanjšati sedanje število sprememb proračuna, ki je preveliko, in pozvati Komisijo, naj predloži predloge za sprejetje uredbe z večletnim finančnim okvirom in za prilagoditev finančne uredbe.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Poročilo se osredotoča na prehodne postopkovne smernice za proračunske zadeve zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe. Seveda je zaradi sprememb proračunskega postopka ob začetku veljavnosti Pogodbe – ki smo ji nasprotovali in ji še vedno nasprotujemo – treba sprejeti te prehodne ukrepe, saj bo proračun Evropske unije za leto 2010 še vedno odobren v okviru, ki ga določa Pogodba iz Nice. Tako predmet tega poročila ni sama Lizbonska pogodba, temveč potreba po sprejetju postopka, ki omogoča izvrševanje proračuna za leto 2010.

Ker se te potrebe zavedamo, smo glasovali proti vsem predlaganim spremembam poročila, ki bi na koncu onemogočile izvrševanje proračuna, kar bi bilo izjemno negativno. Vseeno ne moremo glasovati za poročilo, v katerem je že takoj v odstavku 1 navedeno: Evropski parlament „pozdravlja skorajšnji začetek veljave Lizbonske pogodbe“. Naš odnos je posledica najosnovnejšega čuta za doslednost, saj bo imela Pogodba izjemno negativne posledice za prihodnost delavcev in državljanov Evrope zaradi razlogov, ki smo jih večkrat razložili, in postopek ratifikacije Pogodbe je bil izjemno nedemokratičen, zato smo se odločili, da se bomo vzdržali končnega splošnega glasovanja.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Novi proračunski postopki, določeni v Lizbonski pogodbi, so nedvomno tisto, kar v institucionalnem smislu Evropsko unijo dejansko spreminja v naddržavo. Tako je zato, ker vplačila v proračune Skupnosti v bistvu ostajajo državna vplačila iz nacionalnih davkov, vendar pa bo glasovanje o proračunu odslej potekalo, ne da bi vlade držav članic lahko imele zadnjo besedo.

To je še posebej zaskrbljujoče v zvezi s kmetijstvom, ki ne bo več obvezni odhodek in ki bo nedvomno žrtvovano zaradi klientelističnih kapric tega parlamenta. Poleg te temeljne težave je nesprejemljivo, da se na hitro pripravi takojšnja uporaba novih postopkov. V času krize se ne moremo „igrati“ z denarjem evropskih davkoplačevalcev zaradi politično občutljivih vprašanj. Potrebujemo finančno uredbo in medinstitucionalni sporazum, ki bosta ustrezno oblikovana na pogajanjih, pa četudi bo to trajalo.

Medtem moramo še naprej uporabljati obstoječe metode in postopke ter zavrniti vse spremembe proračuna ali prerazporeditve, ki niso nujne.

Čaňálin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe se bodo korenito spremenila številna področja, začenši s proračunskim postopkom. Poročilo, ki zagotavlja prehod med dvema postopkoma, tistim, ki se uporablja zdaj, in tistim, ki je predviden v novi pogodbi, je zelo koristno. Ravno zaradi tega menim, da je primerno, da poročilo v celoti podprem. Postopkovne smernice v poročilu bodo omogočile proračunske dejavnosti treh udeleženih institucij, tako da bo proračun mogoče izvršiti učinkovito, zlasti v zvezi s proračunskimi prerazporeditvami. Zahteva na pobudo poročevalca, da se finančna uredba v čim krajšem času prilagodi novim pravilom v Lizbonski pogodbi, je še en ukrep, ki je nujen takoj. Poleg tega bomo pričakovali sprejetje prehodnih smernic, ki se bodo preučile na proračunskem spravnem srečanju, predvidenem za 19. november, pred drugo obravnavo Sveta, v prepričanju, da bodo deležne ustrezne pozornosti.

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – (RO) Lizbonska pogodba bo povzročila veliko število sprememb, vključno z zelo pomembnimi proračunskimi spremembami, zlasti odpravo razlike med obveznimi in neobveznimi odhodki. Proračun za leto 2010 je bil sprejet v skladu s staro pogodbo, vendar bodo institucije do izvajanja proračunskega postopka za leto 2011 morda še vedno morale obravnavati izvrševanje proračuna, sprejeti spremembe proračuna in nadaljevati proračunski postopek za leto 2011, preden začne veljati Lizbonska pogodba.

Poročilo gospoda Lamassoura opredeljuje omejitve in pogoje, v skladu s katerimi lahko Evropski parlament pooblasti zadevni odbor za pogajanje na proračunskem spravnem srečanju, ki bo potekalo 19. novembra. Pozdravljam pobudo iz tega poročila, ki je bilo pripravljeno v rekordnem času. Prav tako čestitam Komisiji za učinkovit način, na katerega so nam predložili sedanja prehodna pravila.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Če pomislite na preveliko število sprememb proračuna, utegnete dobiti vtis, da EU ni sposobna načrtovati. Očitno ta vtis ne bi bil povsem napačen. Pomisliti morate le na čedalje gostejšo mrežo agencij EU s čedalje večjim proračunom in pripadajočimi možnimi prekrivanji pristojnosti in podvajanja dela. To velja tudi za novo službo za zunanjepolitično delovanje, ki bo ustanovljena v skladu z Lizbonsko pogodbo in zaradi katere je treba proračun EU oblikovati tako, da po eni strani novi sistem ne bo povzročil nobenega podvajanja, temveč bo omogočal izkoriščanje sinergij, in da po drugi strani ne bo mogoče zaobiti parlamentarnega nadzora in onemogočiti držav članic ter da bodo nacionalne pristojnosti ostale neokrnjene. Ta sprememba proračuna je glede na skorajšnji začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe prezgodnja, ker se zdi, da so številna vprašanja še nerešena. Zato sem glasoval proti.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za resolucijo o poročilu mojega kolega predsednika Odbora za proračun gospoda Lamassoura. To poročilo dejansko poziva k temu, da se po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe spoštujejo nova pooblastila Evropskega parlamenta, in tako so za vmesno obdobje pred uporabo novih proračunskih pravil, ki jih določa ista pogodba, potrebna prehodna pravila. V skladu z novo pogodbo je Parlament enako odgovoren kot Svet za sprejemanje proračuna, tudi v zvezi z „obveznimi“ odhodki (kmetijstvo in mednarodni sporazumi), o čemer so do zdaj odločale izključno države članice. Novih pooblastil Parlamenta ni mogoče izvajati, dokler ne bosta sprejeti novi postopkovni uredbi, ki sta potrebni za izvajanje splošnih določb nove pogodbe. To poročilo poudarja, da je ta položaj zaskrbljujoč, saj ne želim, da bi Svet in Komisija medtem še naprej „poslovala kot običajno“. Zato pozivam k takojšnjemu sprejetju prehodnih pravil in naslednje srečanje Sveta in Parlamenta v zvezi s pogajanjem o proračunu za leto 2010 bi lahko bilo priložnost za sprejetje teh pravil ...

12. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

13. Pisne izjave, zabeležene v registru (člen 123 Poslovnika): gl. zapisnik

14. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

15. Časovni raspored prihodnjih sej: glej zapisnik

16. zasedanja

(Seja se je zaključila ob 11.45)